

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

28. juli 2017

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU⁽¹⁾ 1**
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1370 af 4. juli 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa 24**

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser 29**

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1128 af 14. juni 2017 om grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked (EUT L 168 af 30.6.2017) 42**

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/1369

af 4. juli 2017

om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen er fast besluttet på at opbygge en energiunion med en fremadrettet klimapolitik. Energieffektivitet er et afgørende element i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og er nøglen til at begrænse energiforbruget.
- (2) Energimærkning gør det muligt for kunderne at træffe informerede valg baseret på energirelaterede produkters energiforbrug. Oplysninger om effektive og bæredygtige energirelaterede produkter yder et væsentligt bidrag til energibesparelser og til at mindske energiregninger og fremmer samtidig innovation og investeringer i fremstillingen af mere energieffektive produkter. Forbedring af energirelaterede produkters effektivitet gennem informerede kundevalg og harmonisering af relaterede krav på EU-plan er også til gavn for producenterne, industrien og Unionens økonomi som helhed.
- (3) Kommissionen reviderede effektiviteten af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU ⁽³⁾ og konstaterede, at rammen for energimærkning bør ajourføres for at forbedre effektiviteten heraf.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at erstatte direktiv 2010/30/EU med en forordning, som i det væsentlige bibeholder det samme anvendelsesområde, men som ændrer og forbedrer nogle af direktivets bestemmelser for at tydeliggøre og ajourføre indholdet af dem under hensyntagen til de teknologiske fremskridt, der er opnået gennem de seneste år inden for energieffektivitet i produkter. Eftersom energiforbruget i transportmidler for personer eller varer er

⁽¹⁾ EUT C 82 af 3.3.2016, s. 6.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.6.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.6.2017.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1).

direkte og indirekte reguleret af anden EU-lovgivning og andre EU-politikker, er det hensigtsmæssigt fortsat at lade dem være undtaget fra denne forordnings anvendelsesområde, herunder transportmidler med en motor, der bliver på samme sted under drift, f.eks. elevatorer, rulletrapper og transportbånd.

- (5) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at alle produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet for første gang, herunder brugte, importerede produkter, bør falde ind under denne forordnings anvendelsesområde. Dette bør dog ikke omfatte produkter, der gøres tilgængelige på EU-markedet for anden gang eller mere.
- (6) En forordning er det mest hensigtsmæssige retlige instrument, da den fastsætter tydelige og detaljerede bestemmelser, som forhindrer uensartet gennemførelse i medlemsstaterne og dermed sikrer en højere grad af harmonisering i hele Unionen. Et harmoniseret regelsæt på EU-plan frem for på medlemsstatsplan reducerer omkostningerne for producenterne, sikrer lige konkurrencevilkår og sikrer den frie bevægelighed for varer i hele det indre marked.
- (7) Begrænsning af energiefterspørgslen er anerkendt som en nøgleforanstaltning i den europæiske energisikkerhedsstrategi, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 28. maj 2014. Rammestrategien for energiunionen, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015, understreger desuden princippet om »energieffektivitet først« og behovet for at gennemføre eksisterende EU-energiret fuldt ud. Køreplanen for rammestrategien for energiunionen, der er fastsat i denne meddelelse, fastsatte en revision af rammen for energieffektivitet for produkter i 2015. Denne forordning forbedrer lov- og håndhævelsesrammen for energimærkning.
- (8) Forbedring af produkters energirelaterede effektivitet gennem informerede kundevalg gavner Unionens økonomi, reducerer energiefterspørgslen og giver kunderne besparelser på energiregninger, bidrager til innovation og investering i energieffektivitet og giver de industrier, der udvikler og fremstiller de mest energieffektive produkter, mulighed for at få en konkurrencefordel. Det bidrager desuden til opfyldelsen af Unionens energieffektivitetsmål for 2020 og 2030 og Unionens miljø- og klimamændringsmål. Derudover er bestræbelsen at opnå en positiv indvirkning på miljøpræstationerne for energirelaterede produkter og dele deraf, herunder brug af andre ressourcer end energi.
- (9) Denne forordning bidrager til udvikling, kunders genkendelse og udbredelse på markedet af energiintelligente produkter, der kan aktiveres til at interagere med andet udstyr og systemer, herunder energinettet som sådant, for at forbedre energieffektiviteten eller udbredelsen af vedvarende energi, reducere energiforbruget og fremme innovation i EU-industrien.
- (10) Forelæggelsen af præcise, relevante og sammenlignelige oplysninger om energirelaterede produkters specifikke energiforbrug letter kundens valg til fordel for produkter, der forbruger mindre energi og andre væsentlige ressourcer i brugsfasen. Et standardiseret obligatorisk mærke for energirelaterede produkter er et effektivt middel til at forsyne potentielle kunder med sammenlignelige oplysninger om energirelaterede produkters energieffektivitet. Mærket bør suppleres med et produktdatablad. Mærket bør være let genkendeligt, enkelt og kortfattet. Med dette mål for øje bør mærkets nuværende farveskala fra mørkegrøn til rød bibeholdes som grundlag for at oplyse kunderne om produkters energieffektivitet. For at mærket kan være til reel nytte for kunder, der søger energi- og omkostningsbesparelser, bør trinnene på energimærkeskalaen svare til betydelige energi- og omkostningsbesparelser for kunderne. For flertallet af produktgrupper bør mærket, hvor det er passende, også angive det absolutte energiforbrug ud over energimærkeskalaen for at gøre det muligt for kunderne at forudse deres valgs direkte indvirkning på deres energiregning. Det er imidlertid umuligt at levere de samme oplysninger for energirelaterede produkter, der ikke selv forbruger energi.
- (11) Klassificeringen med bogstaver fra A til G har vist sig at være omkostningseffektiv for kunderne. Det er hensigten, at den ensartede anvendelse heraf på tværs af produktgrupper øger gennemsigtigheden og forståelsen blandt kunderne. I situationer, hvor produkter på grund af kravene til miljøvenligt design i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF⁽¹⁾ ikke længere kan inddeles i klasse »E«, »F« eller »G«, bør disse klasser ikke desto mindre vises på mærket i gråt. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, som f.eks. ved utilstrækkelige besparelser over hele spektret af de syv klasser, bør mærket kunne indeholde færre klasser end en almindelig skala fra A til G. I disse tilfælde bør mærkets farveskala fra mørkegrøn til rød bibeholdes for de resterende klasser og bør kun finde anvendelse på nye produkter, der bringes i omsætning eller tages i brug.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

- (12) Når en leverandør bringer et produkt i omsætning, bør hver enhed af produktet leveres med et mærke i papirform, der er i overensstemmelse med kravene i den relevante delegerede retsakt. Den relevante delegerede retsakt bør fastlægge den mest effektive måde at vise mærkerne på under hensyntagen til indvirkningen på kunderne, leverandørerne og forhandlerne og kan foreskrive, at mærket trykkes på produktets emballage. Forhandleren bør vise mærket, der er leveret sammen med enheden af produktet, på den placering, der er krævet i henhold til den delegerede retsakt. Mærket bør være klart synligt og identificerbart som tilhørende det pågældende produkt, uden at kunden behøver læse handelsnavnet og modelnummeret på mærket, og bør tiltrække sig opmærksomheden hos den kunde, der kigger på de udstillede produkter.
- (13) Fremskridtene inden for digital teknologi kan gøre det muligt at anvende elektroniske mærker ud over det trykte energimærke, uden at det berører leverandørens forpligtelse til at levere et trykt mærke sammen med hver enhed af et produkt. Forhandleren bør også kunne downloade produktdatabladet fra produkt databasen.
- (14) Hvis det ikke er muligt at vise energimærket, som f.eks. ved visse former for fjernsalg, visuelle reklamer og teknisk salgsmateriale, bør potentielle kunder i det mindste have oplysning om produktets energiklasse og de tilgængelige effektivitetsklasser på mærket.
- (15) Producenterne reagerer på energimærket ved at udvikle stadig mere effektive produkter og bringe dem i omsætning. Sideløbende hermed er de tilbøjelige til at standse fremstillingen af mindre effektive produkter, således som EU-retten om miljøvenligt design tilskynder dem til. Denne teknologiske udvikling fører til, at de fleste produktmodeller befinder sig i energimærkets bedste energieffektivitetsklasser. Yderligere produkt differentiering kan blive nødvendig for at gøre det muligt for kunderne at foretage en korrekt sammenligning, hvilket gør det nødvendigt at reskalere mærker. Denne forordning bør derfor fastlægge nærmere regler for reskalering for at opnå størst mulig retssikkerhed for leverandører og forhandlere.
- (16) For flere mærker, der er indført ved delegerede retsakter vedtaget i henhold til direktiv 2010/30/EU, er produkter kun eller primært tilgængelige i de bedste klasser. Dette mindsker mærkernes effektivitet. Klasserne på de eksisterende mærker har afhængig af produktgruppen forskellige skalaer, hvor den bedste klasse kan være alt fra klasse A til A+++ . Som et resultat kan kunder, når de sammenligner mærker på tværs af forskellige produktgrupper, forledes til at tro, at der for et givet mærke findes bedre energiklasser end dem, der er vist. For at undgå en sådan mulig forvirring er det hensigtsmæssigt som et første skridt at foretage en indledende reskalering af eksisterende mærker for at sikre en ensartet skala fra A til G for tre produktkategorier i overensstemmelse med denne forordning.
- (17) Energimærkning af rum- og vandopvarmningsprodukter blev først indført for nylig, og de teknologiske fremskridt i disse produktgrupper sker forholdsvis langsomt. Den nuværende mærkningsordning skaber en klar skelnen mellem konventionelle fossile brændstofteknologier, der i bedste fald er klasse A, og teknologier, der bruger vedvarende energi, som ofte er betydeligt dyrere, og som klasse A+, A++ og A+++ er reserveret til. Store energibesparelser kan allerede opnås gennem de mest effektive fossile brændstofteknologier, hvilket gør det hensigtsmæssigt at fortsætte med at promovere dem som klasse A. Da markedet for rum- og vandopvarmningsprodukter kan forventes at bevæge sig langsomt til vedvarende teknologier, er det hensigtsmæssigt at reskalere energimærkerne for disse produkter senere.
- (18) Efter den indledende reskalering bør hyppigheden af yderligere reskalering fastsættes ud fra den procentdel af solgte produkter, der ligger i de bedste klasser. En yderligere reskalering bør tage hensyn til, hvor hurtigt de teknologiske fremskridt finder sted, og nødvendigheden af at undgå unødigt belastning af leverandører og forhandlere, og navnlig små virksomheder. Hvad angår hyppigheden af reskalering vil et tidsrum på ca. 10 år derfor være passende. Et reskaleret mærke bør lade den bedste klasse stå tom for at tilskynde til teknologiske fremskridt, sikre reguleringsmæssig stabilitet, begrænse hyppigheden af reskalering og gøre det muligt at udvikle og anerkende stadig mere effektive produkter. I ekstraordinære tilfælde, hvor den teknologiske udvikling forventes at ske hurtigere, bør ingen produkter ligge i de to bedste klasser på tidspunktet for indførelsen af det reskalerede mærke.
- (19) Før reskalering bør Kommissionen gennemføre en relevant forberedende undersøgelse.
- (20) Når et mærke for et produkt reskaleres, bør forvirring hos kunderne undgås ved at udskifte mærkerne på de pågældende produkter, der vises i forretninger, inden for kort tid og ved at tilrettelægge passende forbrugeroplysningskampagner, der tydeligt angiver, at der er indført en ny version af mærket.

- (21) Hvis et mærke er reskaleret, bør leverandørerne levere både de eksisterende og de reskalerede mærker til forhandlerne i en vis periode. Udskiftning af de eksisterende mærker på udstillede produkter, herunder på internettet, med de reskalerede mærker bør ske hurtigst muligt efter den udskiftningsdato, der er fastsat i den delegerede retsakt om det reskalerede mærke. Forhandlerne bør ikke vise de reskalerede mærker før udskiftningsdatoen.
- (22) Det er nødvendigt at fastlægge en klar og rimelig fordeling af forpligtelserne svarende til hver enkelt aktørs rolle i forsynings- og distributionsprocessen. De økonomiske aktører bør være ansvarlige for overholdelsen i forhold til deres respektive roller i forsyningskæden og sikre, at de kun gør produkter tilgængelige på markedet, som overholder denne forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold hertil.
- (23) For at bevare kundernes tillid til energimærket bør andre mærker, der efterligner energimærket, ikke være tilladt for energirelaterede produkter og ikke-energirelaterede produkter. Når de energirelaterede produkter ikke er omfattet af delegerede retsakter, bør medlemsstaterne kunne opretholde eller indføre nye nationale ordninger for mærkning af sådanne produkter. Yderligere mærker, tegn, symboler eller påskrifter, der kan virke vildledende eller misvisende for kunderne med hensyn til energiforbruget for det pågældende produkt, bør af samme årsag ikke være tilladt. Mærker, om hvilke der er fastsat bestemmelser i henhold til EU-retten, f.eks. mærkning af dæk for så vidt angår brændstoffektivitet og andre miljømæssige parametre, og supplerende mærker som f.eks. EU Energy Star og EU-miljømærket bør ikke betragtes som vildledende eller forvirrende.
- (24) Kunderne tilbydes i stigende grad opdateringer af software eller firmware til deres produkter, efter at produkterne er blevet bragt i omsætning og taget i brug. Mens sådanne opdateringer typisk har til hensigt at forbedre produkttegenskaberne, kan de også påvirke energieffektiviteten og andre produktparametre, der er angivet på energimærket. Hvis disse ændringer indebærer en forringelse af det, der er angivet på mærket, bør kunderne oplyses om disse ændringer og bør have mulighed for at acceptere eller afslå opdateringen.
- (25) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at præcisere, at bestemmelserne om overvågning af EU-markedet og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽¹⁾ finder anvendelse på energirelaterede produkter. I betragtning af princippet om varernes frie bevægelighed er det tvingende nødvendigt, at medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder samarbejder effektivt med hinanden. Et sådant samarbejde om energimærkning bør styrkes gennem støtte fra Kommissionen til de administrative samarbejdsgrupper (ADCO) vedrørende miljøvenligt design og energimærkning.
- (26) Kommissionens forslag til en ny forordning om markedsovervågningen af produkter integrerer bestemmelserne i forordning (EF) nr. 765/2008, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF ⁽²⁾ og flere sektorspecifikke EU-harmoniseringsretsakter. Forslaget indeholder bestemmelser om beskyttelsesklausuler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF ⁽³⁾, og som vil finde anvendelse på alle EU-harmoniseringsretsakter. Så længe medlovgiverne stadig behandler den nye forordning, er det hensigtsmæssigt at henvise til forordning (EF) nr. 765/2008 og at medtage beskyttelsesklausuler i nærværende forordning.
- (27) De markedsovervågningsaktiviteter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 765/2008, er ikke udelukkende rettet mod beskyttelse af sundhed og sikkerhed, men finder også anvendelse på håndhævelsen af EU-retten, som sigter mod at sikre andre offentlige interesser, herunder energieffektivitet. I overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen »20 foranstaltninger til sikrere produkter, der opfylder kravene, i Europa: En flerårig handlingsplan for overvågning af produkter i EU« af 13. februar 2013 er Unionens almindelige risikovurderingsmetode blevet opdateret, således at den dækker alle risici, herunder risici vedrørende energimærkning.
- (28) Sammenhængende og omkostningseffektive markedsovervågningsaktiviteter i hele Unionen kræver ligeledes velstruktureret, omfattende arkivering og udveksling mellem medlemsstaterne af alle relevante oplysninger om nationale aktiviteter i denne sammenhæng, herunder en reference til meddelelser i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

Databasen »informations- og kommunikationssystem for markedsovervågning« (ICSMS), som Kommissionen har oprettet, er velegnet til at udgøre en fuldstændig database over markedsovervågningsoplysninger, og der bør derfor tilskyndes kraftigt til anvendelse af den.

- (29) For at skabe et nyttigt redskab for forbrugerne, give mulighed for alternative måder for forhandlere at modtage produktdatablade på, lette overvågningen af overholdelsen og forelægge ajourførte markedsdata til brug i reguleringsprocessen for revisioner af produktspecifikke mærker og datablade bør Kommissionen oprette og vedligeholde en produktdatabase, der består af en offentlig del og en overholdelsesdel, og som bør være tilgængelig via en onlineportal.
- (30) Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til markedsovervågning og leverandørernes forpligtelse til at gennemføre produktoverensstemmelseskontrol, bør leverandørerne gøre de krævede produktoverensstemmelsesoplysninger tilgængelige elektronisk i produktdatabase. De oplysninger, der er relevante for forbrugerne og forhandlerne, bør gøres offentligt tilgængelige i produktdatabasens offentlige del. Disse oplysninger bør gøres tilgængelige som åbne data for at give mobilapplikationsudviklere og andre sammenligningsværktøjer mulighed for at anvende dem. Nem direkte adgang til produktdatabasens offentlige del bør lettes gennem brugerorienterede redskaber, f.eks. en dynamisk Quick Response-kode (QR-kode), der er medtaget på det trykte energimærke.
- (31) Der bør gælde strenge databeskyttelsesregler for produktdatabasens overholdelsesdel. De påkrævede specifikke dele af den tekniske dokumentation i overholdelsesdelen bør gøres tilgængelige både for markedsovervågningsmyndighederne og for Kommissionen. Når visse tekniske oplysninger er så følsomme, at det vil være uhensigtsmæssigt at medtage dem i kategorien teknisk dokumentation som beskrevet i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordning, bør markedsovervågningsmyndighederne fortsat have beføjelse til i nødvendigt omfang at få adgang til de pågældende oplysninger i overensstemmelse med leverandørernes forpligtelse til at samarbejde, eller ved at leverandørerne på frivillig basis indlæser yderligere dele af den tekniske dokumentation i produktdatabase.
- (32) For at produktdatabase kan være til nytte så snart som muligt, bør registrering være obligatorisk for alle de modeller, hvoraf der er bragt enheder i omsætning fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. For modeller, hvoraf der er bragt enheder i omsætning inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, og som ikke længere bringes i omsætning, bør registrering være valgfri. Der bør fastsættes en passende overgangsperiode til udvikling af databasen og for leverandørerne til at opfylde deres registreringsforpligtelse. Når der foretages ændringer med relevans for mærket og produktdatabladet af et produkt, der allerede er på markedet, bør produktet betragtes som en ny model, og leverandøren bør have pligt til at registrere det i produktdatabase. Kommissionen bør i samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne og leverandørerne være særlig opmærksom på overgangsprocessen indtil den fulde gennemførelse af produktdatabasens offentlige del og overholdelsesdel.
- (33) De sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold hertil, bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (34) For at fremme energieffektivitet, afbødning af klimaforandringer og miljøbeskyttelse bør medlemsstaterne være i stand til at skabe incitament til anvendelse af energieffektive produkter. Det står medlemsstaterne frit for at beslutte, af hvilken art sådanne incitament skal være. Incitamenterne bør være i overensstemmelse med EU-statsstøtteregler og bør ikke skabe urimelige hindringer for markedsadgang. Denne forordning foregriber ikke resultatet af en eventuelt kommende statsstøttesag om sådanne incitament efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (35) Energiforbrug, energimæssig ydelse og andre oplysninger om produkter, der er omfattet af produktspecifikke krav i henhold til denne forordning, bør måles ved hjælp af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som tager hensyn til de mest avancerede alment anerkendte måle- og beregningsmetoder. Af hensyn til et velfungerende indre marked bør standarderne harmoniseres på EU-plan. Sådanne metoder og standarder bør så vidt muligt tage hensyn til den reelle brug af et givet produkt, afspejle den gennemsnitlige forbrugeradfærd og være robuste for at forhindre forsætlig og uforsætlig omgåelse. Energimærker bør afspejle de komparative resultater af den faktiske brug af produkter inden for begrænsninger på grund af behovet for pålidelige og reproducerbare laboratorieprøvninger. Leverandører bør derfor ikke have mulighed for at inddrage software eller hardware, der automatisk ændrer produktets ydelse under prøvningsbetingelser. I mangel af offentliggjorte standarder på tidspunktet for

anvendelsen af produktspecifikke krav bør Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggøre midlertidige måle- og beregningsmetoder for disse produktspecifikke krav. Når en henvisning til en sådan standard er blevet offentliggjort, bør overholdelsen af denne skabe en formodning om overensstemmelse med målemetoder for de produktspecifikke krav, der er vedtaget på grundlag af denne forordning.

- (36) Kommissionen bør udarbejde en langsigtet arbejdsplan for revisionen af mærker for bestemte energirelaterede produkter, herunder en vejledende liste over yderligere energirelaterede produkter, for hvilke der kunne fastsættes en energimærkning. Første led i gennemførelsen af arbejdsplanen bør være en teknisk, miljømæssig og økonomisk analyse af de pågældende produktgrupper. Denne analyse bør også omfatte supplerende oplysninger, herunder muligheden for og omkostningerne ved at forsyne forbrugerne med oplysninger om et energirelateret produkts ydelse, såsom dets energiforbrug, dets holdbarhed og dets miljøpræstationer, i overensstemmelse med målet om at fremme en cirkulær økonomi. Sådanne supplerende oplysninger bør gøre mærket lettere at forstå og mere effektivt for forbrugerne og bør ikke have nogen negative konsekvenser for forbrugerne.
- (37) Leverandører af produkter, der markedsføres i henhold til direktiv 2010/30/EU inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, bør fortsat være underlagt forpligtelsen til at stille en elektronisk udgave af den tekniske dokumentation for de pågældende produkter til rådighed efter anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne. Passende overgangsbestemmelser bør sikre juridisk sikkerhed og kontinuitet i denne henseende.
- (38) Med henblik på at sikre en gnidningsfri overgang til denne forordning bør de eksisterende krav i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10 i direktiv 2010/30/EU og Kommissionens direktiv 96/60/EF⁽¹⁾ desuden fortsat gælde for de relevante produktgrupper, indtil de ophæves eller erstattes af delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordning. Anvendelsen af disse eksisterende krav berører ikke anvendelsen af denne forordnings forpligtelser.
- (39) For at kunne fastlægge specifikke produktgrupper af energirelaterede produkter i henhold til en række specifikke kriterier og for at kunne fastlægge produktspecifikke mærker og datablade bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (40) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til efter EU-beskyttelsesproceduren at fastslå, hvorvidt en national foranstaltning er berettiget eller ej, og til at fastlægge detaljerede krav vedrørende de operationelle oplysninger vedrørende produktdata-basen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽³⁾.
- (41) Målene for denne forordning, nemlig at give kunderne mulighed for at vælge mere effektive produkter ved at forsyne dem med relevante oplysninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan ved at videreudvikle den harmoniserede retlige ramme og sikre ensartede vilkår for fabrikanterne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (42) Denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til frister for gennemførelse i national ret og datoen for anvendelse af direktiv 2010/30/EU.
- (43) Direktiv 2010/30/EU bør derfor ophæves —

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 96/60/EF af 19. september 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af kombinerede husholdningsvaske-/tørremaskiner (EFT L 266 af 18.10.1996, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger en ramme, der gælder for energirelaterede produkter (»produkter«), der bringes i omsætning på markedet eller tages i brug. Den indeholder bestemmelser om mærkning af disse produkter og forelæggelse af standardiserede produktoplysninger vedrørende deres energieffektivitet, forbrug af energi og af andre ressourcer under anvendelse samt supplerende oplysninger om produkter, hvorved kunderne får mulighed for at vælge mere effektive produkter med henblik på at reducere deres energiforbrug.
2. Forordningen finder ikke anvendelse på:
 - a) brugte produkter med undtagelse af produkter importeret fra tredjelande
 - b) transportmidler for personer eller varer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »energirelateret produkt« eller »produkt«: en vare eller et system med en indvirkning på energiforbruget under anvendelse, som bringes i omsætning eller tages i brug, herunder dele med en indvirkning på energiforbruget under anvendelse, som bringes i omsætning eller tages i brug af kunder, og som er beregnet til at indgå i produkter
- 2) »produktgruppe«: en gruppe af produkter, som har den samme hovedfunktion
- 3) »system«: en kombination af flere varer, som, når de sættes sammen, udfører en bestemt funktion i et forventet miljø, og for hvilke energieffektiviteten derefter kan bestemmes som en enkelt enhed
- 4) »model«: en version af et produkt, hvoraf samtlige enheder har de samme tekniske egenskaber, der er relevante for mærket og produktdatabladet, og har samme modelidentifikation
- 5) »modelidentifikation«: den kode, oftest alfanumerisk, hvormed en specifik produktmodel skelnes fra andre modeller med samme varemærke eller samme leverandørnavn
- 6) »ækvivalent model«: en model, der har de samme tekniske karakteristika, der er relevante for mærket, og det samme produktdatablad, men bringes i omsætning eller tages i brug af den samme leverandør som en anden model med en anden modelidentifikation
- 7) »gøre tilgængelig på markedet«: levering af et produkt med henblik på distribution eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed, mod eller uden vederlag
- 8) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet
- 9) »tage i brug«: den første anvendelse af et produkt i overensstemmelse med dets formål på EU-markedet
- 10) »producent«: en fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et sådant produkt konstrueret eller fremstillet og markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke
- 11) »bemyndiget repræsentant«: en i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra producenten til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver
- 12) »importør«: en i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, der bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet
- 13) »forhandler«: en detailhandler eller anden fysisk eller juridisk person, som udbyder til salg, udlejer, sælger på afbetaling eller udstiller produkter til kunder eller installatører som led i erhvervsvirksomhed, mod eller uden vederlag

- 14) »leverandør«: en producent i Unionen, den bemyndigede repræsentant for en producent, der ikke er etableret i Unionen, eller en importør, der bringer et produkt i omsætning på EU-markedet
- 15) »fjernsalg«: salg, udleje eller salg på afbetaling via postordre, katalog eller internettet eller pr. telefon eller på enhver anden måde, hvor den potentielle kunde må formodes ikke at få lejlighed til at se det udstillede produkt
- 16) »kunde«: en fysisk eller juridisk person, der køber, lejer eller modtager et produkt til eget brug, uanset om denne handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession
- 17) »energieffektivitet«: forholdet mellem den ydelse, de tjenester, de varer eller den energi, der opnås, og den energi, der tilføres
- 18) »harmoniseret standard«: standard som defineret i artikel 2, stk. 1), litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾
- 19) »mærke«: et grafisk diagram, enten i trykt eller elektronisk form, herunder med en lukket skala, der udelukkende anvender bogstaverne fra A til G, og hvor hvert bogstav repræsenterer en klasse, og hver klasse svarer til energibesparelser, med syv forskellige farver, fra mørkegrøn til rød med henblik på at oplyse kunderne om energieffektivitet og energiforbrug; det omfatter reskalerede mærker og mærker med færre klasser og farver i overensstemmelse med artikel 11, stk. 10 og 11
- 20) »reskalere«: en stramning af kravene for at kunne indgå i energiklassen på et mærke for en bestemt produktgruppe
- 21) »reskaleret mærke«: et mærke for en bestemt produktgruppe, som er reskaleret, og som adskiller sig fra mærkerne for reskaleringen, og som samtidig sikrer en visuel og perceptuel sammenhæng for alle mærker
- 22) »produktdatablad«: et standardiseret dokument med oplysninger om et produkt, enten i trykt eller elektronisk form
- 23) »teknisk dokumentation«: dokumentation, der er tilstrækkelig til, at markedsovervågningsmyndighederne kan vurdere nøjagtigheden af et produkts mærke og produktdatablad, herunder prøvningsrapporter eller lignende tekniske beviser
- 24) »supplerende oplysninger«: oplysninger som fastsat i en delegeret retsakt om et produkts funktions- og miljømæssige præstationer
- 25) »produktdatabase«: en samling af data om produkter, som er struktureret systematisk og består af en forbrugerorienteret offentlig del, hvor oplysninger vedrørende individuelle produktparametre er tilgængelige ved brug af elektronisk udstyr, en onlineportal med henblik på tilgængelighed og en overholdelsesdel, med klart specificerede tilgængeligheds- og sikkerhedskrav
- 26) »verifikationstolerance«: den maksimale tilladte afvigelse i måle- og beregningsresultaterne af de verifikationsprocedurer, der udføres af eller på vegne af markedsovervågningsmyndighederne, sammenholdt med værdierne af de erklærede eller offentliggjorte parametre, og som afspejler afvigelsen mellem forskellige laboratorier.

Artikel 3

Leverandørers generelle forpligtelser

1. Leverandøren sikrer, at der sammen med produkter, der bringes i omsætning, gratis leveres nøjagtige trykte mærker og produktdatablade for hver individuel enhed i overensstemmelse med denne forordning og de relevante delegerede retsakter.

Som et alternativ til at levere produktdatabladet sammen med produktet kan delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 3, litra h), foreskrive, at det er tilstrækkeligt, at leverandøren indlæser parametrene for dette produktdatablad i produktdatabase. I så fald skal leverandøren forelægge produktdatabladet i trykt form for forhandleren efter anmodning.

Delegerede retsakter kan foreskrive, at mærket trykkes på produktets emballage.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

2. Leverandøren leverer trykte mærker, herunder reskalerede mærker i overensstemmelse med artikel 11, stk. 13, og produktdatablade til forhandleren gratis, omgående og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter forhandlerens anmodning.
3. Leverandøren sikrer, at oplysningerne på de mærker og produktdatablade, som denne leverer, er nøjagtige, og udarbejder teknisk dokumentationsmateriale, der gør det muligt at vurdere nøjagtigheden.
4. Når en enhed af en model er i brug, skal leverandøren anmode om eksplicit samtykke fra kunden til enhver ændring, der skal foretages på enheden ved hjælp af opdateringer, som vil forringe parametrene for energieffektivitetsmærket for denne enhed som fastsat i den relevante delegerede retsakt. Leverandøren skal oplyse kunden om formålet med opdateringen og ændringerne i parametrene, herunder enhver ændring i mærkeklassen. I en periode, der står i rimeligt forhold til produktets gennemsnitlige levetid, skal leverandøren give kunden mulighed for at afslå opdateringen uden unødvendige tab af brugsegenskaber.
5. Leverandøren må ikke bringe produkter i omsætning, der er konstrueret således, at en models ydelse automatisk ændres under prøvningsbetingelser med det formål at opnå et bedre niveau for en eller flere af de parametre, der er fastsat i den relevante delegerede retsakt, eller som fremgår af den dokumentation, der leveres med produktet.

Artikel 4

Leverandørers forpligtelser med hensyn til produkt databasen

1. Fra den 1. januar 2019 skal leverandøren, før en enhed af en ny model, der er omfattet af en delegeret retsakt, bringes i omsætning, indlæse de i bilag I nævnte oplysninger vedrørende denne model i produkt databasens offentlige del og overholdelsesdel.
 2. Når enheder af modeller, der er omfattet af en delegeret retsakt, er bragt i omsætning mellem den 1. august 2017 og den 1. januar 2019, skal leverandøren senest den 30. juni 2019 indlæse de i bilag I nævnte oplysninger i relation til disse modeller i produkt databasen.
- Indtil indlæsningen i produkt databasen skal leverandøren inden for 10 dage efter anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne eller fra Kommissionen stille en elektronisk udgave af den tekniske dokumentation til rådighed for inspektion.
3. Leverandøren kan indlæse de i bilag I nævnte oplysninger i produkt databasen for modeller, hvoraf enheder udelukkende er bragt i omsætning inden den 1. august 2017.
 4. Et produkt, for hvilket der foretages ændringer med relevans for mærket eller produkt databladet, betragtes som en ny model. Leverandøren angiver i databasen, når denne ikke længere bringer enheder af en model i omsætning.
 5. De i stk. 1 og 2 omtalte forpligtelser finder ikke anvendelse på pakker med varmforsyningsanlæg som nævnt i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 811/2013 ⁽¹⁾, (EU) nr. 812/2013 ⁽²⁾ og (EU) 2015/1187 ⁽³⁾, hvis leveringen af mærker til disse pakker er forhandlernes ansvar alene.
 6. Efter at den sidste enhed af en model er bragt i omsætning, opbevarer leverandøren oplysningerne om denne model i produkt databasens overholdelsesdel i en periode på 15 år. Hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til et produkts gennemsnitlige levetid, kan en kortere lagringsperiode fastlægges i henhold til artikel 16, stk. 3, litra q). Oplysningerne i databasens offentlige del slettes ikke.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 811/2013 af 18. februar 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af anlæg til rumopvarmning, anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, pakker med anlæg til rumopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent samt pakker med anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent (EUT L 239 af 6.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 812/2013 af 18. februar 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af vandvarmere og varmtvandsbeholdere samt pakker med vandvarmer og solvarmekomponent (EUT L 239 af 6.9.2013, s. 83).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1187 af 27. april 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af kedler til fast brændsel og pakker med kedel til fast brændsel, supplerende varmforsyningsanlæg, temperaturstyring og solvarmekomponenter (EUT L 193 af 21.7.2015, s. 43).

*Artikel 5***Forhandleres forpligtelser**

1. Forhandleren:
 - a) viser på en synlig måde, herunder ved online fjernsalg, det mærke, som er leveret af leverandøren eller stillet til rådighed i overensstemmelse med stk. 2 for enheder af en model, der er omfattet af den relevante delegerede retsakt, og
 - b) stiller produktdatabladet til rådighed for kunderne, herunder efter anmodning i fysisk form på salgsstedet.
2. Forhandleren skal, hvis denne uanset bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, ikke har et mærke, anmode om et hos leverandøren i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.
3. Forhandleren skal, hvis denne uanset bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, ikke har et produktdatablad, anmode leverandøren om et i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, eller efter eget valg udskrive eller downloade et til elektronisk visning fra produkt databasen, hvis disse funktioner er til rådighed for det relevante produkt.

*Artikel 6***Andre forpligtelser for leverandører og forhandlere**

Leverandøren og forhandleren:

- a) henviser til produktets energieffektivitetsklasse og de tilgængelige effektivitetsklasser på mærket i visuel reklame eller teknisk salgsmateriale for en bestemt model i overensstemmelse med den relevante delegerede retsakt
- b) samarbejder med markedsovervågningsmyndighederne og træffer øjeblikkelige foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle tilfælde af manglende overholdelse af kravene i denne forordning og i de relevante delegerede retsakter, der hører under deres ansvarsområde, på eget initiativ, eller når det kræves af markedsovervågningsmyndighederne
- c) må ikke for produkter, der er omfattet af delegerede retsakter, levere eller vise andre mærker, tegn, symboler eller påskrifter, som ikke overholder kravene i denne forordning og i de relevante delegerede retsakter, hvis dette kan virke vildledende eller misvisende for kunderne med hensyn til forbruget af energi eller andre ressourcer under anvendelse
- d) må ikke for produkter, der ikke er omfattet af delegerede retsakter, levere eller vise mærker, som efterligner de mærker, der er omhandlet i denne forordning og i de relevante delegerede retsakter.
- e) må ikke for ikke-energirelaterede produkter levere eller vise mærker, som efterligner de mærker, der er omhandlet i denne forordning eller i de delegerede retsakter.

Litra d) i stk. 1 berører ikke de mærker, der er omhandlet i national ret, med mindre disse mærker er omfattet af delegerede retsakter.

*Artikel 7***Medlemsstaternes forpligtelser**

1. Medlemsstaterne må ikke lægge hindringer i vejen for, at produkter, der overholder bestemmelserne i denne forordning og i de relevante delegerede retsakter, bringes i omsætning eller tages i brug på deres område.
2. Når medlemsstaterne skaber incitamenter i forbindelse med et produkt, der er nærmere specificeret i en delegeret retsakt, skal disse incitamenter være rettet mod de to bedste af de energieffektivitetsklasser, der omfatter et væsentligt antal produkter, eller bedre klasser, som er fastsat i denne delegerede retsakt.
3. Medlemsstaterne sikrer, at indførelsen af mærker og reskalering af mærker ledsages af uddannelses- og oplysningskampagner om energimærkning, herunder i samarbejde med leverandørerne og forhandlerne, hvis det er hensigtsmæssigt. Kommissionen støtter samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis i forbindelse med disse kampagner, herunder ved at anbefale fælles centrale budskaber.

4. Medlemsstaterne fastsætter sanktions- og håndhævelsesbestemmelser for overtrædelse af denne forordning og af de delegerede retsakter og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Bestemmelser, der opfylder kravene i artikel 15 i direktiv 2010/30/EU, anses for at opfylde kravene i dette stykke for så vidt angår sanktioner.

Medlemsstaterne giver senest den 1. august 2017 Kommissionen meddelelse om de i første afsnit omhandlede bestemmelser, der ikke tidligere er blevet meddelt til Kommissionen, og meddeler straks Kommissionen eventuelle senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 8

EU-markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet

1. Artikel 16 til 29 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på produkter, der er omfattet af denne forordning og af de relevante delegerede retsakter.

2. Kommissionen fremmer og støtter samarbejde og udvekslingen af oplysninger om markedsovervågning i forbindelse med mærkning af produkter mellem de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for markedsovervågning eller for kontrol med produkter, som indføres på EU-markedet, og mellem dem og Kommissionen, bl.a. ved i højere grad at inddrage ADCO'er vedrørende miljøvenligt design og energimærkning.

En sådan udveksling af oplysninger gennemføres også, når prøvningsresultaterne viser, at produktet overholder denne forordning og de relevante delegerede retsakter.

3. Medlemsstaternes generelle markedsovervågningsprogrammer eller sektorspecifikke programmer, der er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 765/2008, skal omfatte foranstaltninger til at sikre en effektiv håndhævelse af nærværende forordning.

4. Kommissionen udarbejder i samarbejde med ADCO'er vedrørende miljøvenligt design og energimærkning retningslinjer for håndhævelsen af denne forordning, navnlig for så vidt angår bedste praksis for produktprøvning og udveksling af oplysninger mellem nationale markedsovervågningsmyndigheder og Kommissionen.

5. Markedsovervågningsmyndighederne har i tilfælde af manglende overholdelse af denne forordning eller af de relevante delegerede retsakter ret til at pålægge leverandøren at dække omkostningerne til dokumentkontrol og fysisk produktprøvning.

Artikel 9

Procedure på nationalt plan for håndtering af produkter, der udgør en risiko

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at et produkt, som er omfattet af denne forordning, udgør en risiko for aspekter af beskyttelsen af samfundsinteresser omfattet af denne forordning, såsom aspekter vedrørende miljø- og forbrugerbeskyttelse, foretager de en evaluering af det pågældende produkt, der omfatter alle de energimærkningskrav, der er relevante for risikoen og er fastlagt i denne forordning eller i de relevante delegerede retsakter. Leverandører og forhandlere samarbejder i nødvendigt omfang med markedsovervågningsmyndighederne med henblik på denne evaluering.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede evaluering konstaterer, at produktet ikke opfylder kravene i denne forordning og i de relevante delegerede retsakter anmoder de straks leverandøren eller i givet fald forhandleren om at træffe alle fornødne afhjælpende foranstaltninger for at bringe produktet i overensstemmelse med disse krav eller om nødvendigt trække produktet tilbage fra markedet eller om nødvendigt tilbagekalde det inden for en rimelig tidsfrist, som de fastsætter i forhold til risikoen art.

Artikel 21 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på de i dette stykke omhandlede foranstaltninger.

3. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at et tilfælde af manglende overholdelse af kravene, som omhandlet i stk. 2, ikke er begrænset til deres nationale område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt leverandøren eller forhandleren at træffe.

4. Leverandøren eller i givet fald forhandleren sikrer, at der træffes alle de fornødne korrigerende eller restriktive foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 2 over for alle berørte produkter, som vedkommende har gjort tilgængelige på EU-markedet.

5. Hvis leverandøren eller i givet fald forhandleren inden for den frist, der er omhandlet i stk. 2, ikke træffer tilstrækkelige korrigerende foranstaltninger, skal markedsovervågningsmyndighederne træffe alle nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeligheden af produktet på deres nationale marked, for at trække produktet tilbage fra markedet eller for at tilbagekalde det.

6. Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 5. Denne underretning skal omfatte alle tilgængelige oplysninger, navnlig:

- a) de nødvendige data til identifikation af det produkt, der ikke overholder kravene
- b) produktets oprindelse
- c) arten af den påståede manglende overholdelse af kravene og af den pågældende risiko
- d) arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som leverandøren eller i givet fald forhandleren har fremsat.

Markedsovervågningsmyndighederne skal navnlig oplyse, om den manglende overholdelse af kravene skyldes enten produktets manglende opfyldelse af krav vedrørende aspekter af beskyttelse af samfundsinteresser som fastlagt i denne forordning eller mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 13, og som danner grundlag for overensstemmelsesformodningen.

7. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om alle trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende produkts manglende overholdelse af kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den meddelte nationale foranstaltning.

8. Hvis der ikke inden for 60 dage efter modtagelsen af de i stk. 6 omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget.

9. Medlemsstaterne sikrer, at der straks træffes de fornødne restriktive foranstaltninger for det pågældende produkt, såsom tilbagetrækning af produktet fra deres marked.

Artikel 10

EU-beskyttelsesprocedure

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 9, stk. 4 og 5, gøres indsigelse mod en foranstaltning truffet af en medlemsstat, eller hvis Kommissionen finder, at en national foranstaltning strider mod EU-retten, skal Kommissionen straks høre medlemsstaten og leverandøren eller i givet fald forhandleren og vurdere den nationale foranstaltning.

På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej, og den kan foreslå en passende alternativ foranstaltning. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18, stk. 2.

2. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den pågældende leverandør eller forhandler.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer samtlige medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke overholder kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den pågældende medlemsstat foranstaltningen tilbage.

4. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og produktets manglende overholdelse af kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 9, stk. 6, i nærværende forordning, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

5. Korrigerende eller restriktive foranstaltninger i henhold til artikel 9, stk. 2, 4, 5 eller 9, eller artikel 10, stk. 3, udvides til at omfatte alle enheder af en model, der ikke overholder kravene, og ækvivalente modeller, undtagen de enheder, for hvilke leverandøren godtgør, at de overholder kravene.

Artikel 11

Procedure for indførelse og reskalering af mærker

1. For så vidt angår de produktgrupper, der er omhandlet i stk. 4 og 5, skal Kommissionen reskalere mærker, som var i kraft den 1. august 2017, jf. dog stk. 4, 5 og 8-12.

Som en undtagelse fra kravet om at opnå betydelige energi- og omkostningsbesparelser, jf. artikel 16, stk. 3, litra b), skal dette som minimum sikre en ensartet skala fra A til G, når der ikke kan opnås sådanne besparelser med en reskalering.

2. Hvis der ikke findes et mærke for en produktgruppe den 1. august 2017, kan Kommissionen indføre mærker, jf. dog stk. 8-12.

3. Kommissionen kan igen reskalere mærker, der er blevet reskaleret i overensstemmelse med stk. 1 eller indført i overensstemmelse med stk. 2, hvis betingelserne i stk. 6, litra a) eller b), er opfyldt, jf. dog stk. 8-12.

4. Med henblik på at sikre en ensartet skala fra A til G vedtager Kommissionen senest den 2. august 2023 delegerede retsakter i henhold til denne forordnings artikel 16 med henblik på at supplere denne forordning ved at indføre reskalerede mærker fra A til G for produktgrupper, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til direktiv 2010/30/EU, med det formål at vise de reskalerede mærker både i forretninger og på internettet 18 måneder efter datoen for ikrafttrædelse af de delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med denne forordning.

Ved fastlæggelsen af rækkefølgen af de produktgrupper, der skal reskaleres, tager Kommissionen hensyn til andelen af produkter i de bedste klasser.

5. Uanset stk. 4, skal Kommissionen:

a) senest den 2. august 2025 forelægge revisioner for de produktgrupper, der er omfattet af delegeret forordning (EU) nr. 811/2013, (EU) nr. 812/2013 samt (EU) 2015/1187, med henblik på reskalering heraf og om nødvendigt senest den 2. august 2026 vedtage delegerede retsakter i henhold til nærværende forordnings artikel 16 med henblik på at supplere denne forordning ved at indføre reskalerede mærker fra A til G.

De delegerede retsakter om indførelse af reskalerede mærker fra A til G skal under alle omstændigheder vedtages senest den 2. august 2030

b) senest den 2. november 2018 vedtage delegerede retsakter i henhold til nærværende forordnings artikel 16 med henblik på at supplere denne forordning ved at indføre reskalerede mærker fra A til G for produktgrupper, der er omfattet af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1059/2010 ⁽¹⁾, (EU) nr. 1060/2010 ⁽²⁾, (EU) nr. 1061/2010 ⁽³⁾, (EU) nr. 1062/2010 ⁽⁴⁾ og (EU) nr. 874/2012 ⁽⁵⁾ og direktiv 96/60/EF, med det formål at vise de reskalerede mærker både i forretninger og på internettet 12 måneder efter deres dato for ikrafttræden.

6. For så vidt angår de produkter, for hvilke Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3 kan reskalere mærker igen, reviderer Kommissionen mærket med henblik på reskalering, hvis den skønner, at:

a) 30 procent af de enheder af modeller, der tilhører en produktgruppe, som sælges på EU-markedet, ligger i den bedste energiklasse A, og at yderligere teknologisk udvikling kan forventes, eller

b) 50 procent af de enheder af modeller, der tilhører en produktgruppe, som sælges på EU-markedet, ligger i de to bedste energiklasser A og B, og at yderligere teknologisk udvikling kan forventes.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1059/2010 af 28. september 2010 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningsopvaskemaskiner (EUT L 314 af 30.11.2010, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1060/2010 af 28. september 2010 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af køle/fryseapparater til husholdningsbrug (EUT L 314 af 30.11.2010, s. 17).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1061/2010 af 28. september 2010 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningsvaskemaskiner (EUT L 314 af 30.11.2010, s. 47).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2010 af 28. september 2010 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af fjernsyn (EUT L 314 af 30.11.2010, s. 64).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 874/2012 af 12. juli 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af elektriske lyskilder og lysarmaturer (EUT L 258 af 26.9.2012, s. 1).

7. Kommissionen gennemfører en revisionsundersøgelse, hvis den skønner, at betingelserne i stk. 6, litra a) eller b), er opfyldt.

Hvis disse betingelser for en specifik produktgruppe ikke er opfyldt inden for otte år efter datoen for den relevante delegerede retsaks ikrafttræden, skal Kommissionen fastslå, hvilke eventuelle hindringer der har betydet, at mærket ikke har udfyldt sin rolle.

I tilfælde af nye mærker foretager den en forberedende undersøgelse baseret på den vejledende liste over produktgrupper, der er fastsat i arbejdsplanen.

Kommissionen afslutter sin revisionsundersøgelse, fremlægger resultaterne samt om nødvendigt et udkast til delegeret retsakt for konsultationsforummet senest 36 måneder efter, at Kommissionen har skønnet, at betingelserne omhandlet i stk. 6, litra a) eller b), er opfyldt. Konsultationsforummet drøfter skønnet og revisionsundersøgelsen.

8. Når et mærke indføres eller reskaleres, sikrer Kommissionen, at ingen produkter forventes at ligge i energiklasse A på tidspunktet for indførelsen af mærket, og at det tidspunkt, hvor et flertal af modellerne anslås at ligge i denne klasse, indtræffer mindst 10 år senere.

9. Uanset stk. 8 skal der, hvor den teknologiske udvikling forventes at ske hurtigere, fastlægges krav, således at ingen produkter forventes at ligge i energiklasse A og B på tidspunktet for indførelsen af mærket.

10. Hvis der for en given produktgruppe ikke længere må bringes modeller, som tilhører energiklasse E, F eller G, i omsætning eller må tages modeller, som tilhører energiklasse E, F eller G, i brug på grund af en gennemførelsesforanstaltning for miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, vises den eller de pågældende klasser på mærket i gråt som angivet i den relevante delegerede retsakt. Mærket med grå klasser finder kun anvendelse på nye produktenheder, der bringes i omsætning eller tages i brug.

11. Når det af tekniske årsager er umuligt at definere syv energiklasser, der svarer til betydelige energi- og omkostningsbesparelser set fra kundens synspunkt, kan mærket, som en undtagelse fra artikel 2, nr. 14), indeholde færre klasser. I så fald bevares mærkets farvespektrum, der går fra mørkegrøn til rød.

12. Kommissionen handler i overensstemmelse med artikel 16, når den udøver de beføjelser og opfylder de forpligtelser, den har fået tillagt ved nærværende artikel.

13. Når et mærke reskaleres i henhold til stk. 1 eller 3:

a) skal leverandøren, når et produkt bringes i omsætning, i en periode, der begynder fire måneder før den dato, der er angivet i den relevante delegerede retsakt for indledning af visningen af det reskalerede mærke, levere både de eksisterende og de reskalerede mærker og produktdatablade til forhandleren.

Uanset første afsnit kan leverandøren, hvis det eksisterende og det reskalerede mærke kræver forskellige prøvninger af modellen, vælge ikke at levere det eksisterende mærke til enheder af modeller, som bringes i omsætning eller tages i brug i den periode på fire måneder før den dato, der er angivet i den relevante delegerede retsakt for indledning af visningen af det reskalerede mærke, hvis der ikke er bragt enheder i omsætning eller taget enheder i brug, der er af samme model eller ækvivalente modeller, før indledningen af perioden på fire måneder. I så fald må forhandleren ikke udbyde disse enheder til salg før denne dato. Leverandøren underretter den pågældende forhandler om denne konsekvens så hurtigt som muligt, herunder når denne lader sådanne enheder omfatte af sit tilbud til forhandlerne

b) skal leverandøren for produkter, der er bragt i omsætning eller taget i brug inden perioden på fire måneder, levere det reskalerede mærke efter anmodning fra forhandleren i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, fra indledningen af den pågældende periode. For sådanne produkter indhenter forhandleren et reskaleret mærke i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2.

Uanset dette litras første afsnit:

i) skal en forhandler, der ikke er i stand til at opnå et reskaleret mærke i overensstemmelse med dette litras første afsnit for enheder, der allerede befinder sig på dennes lager, fordi leverandøren har indstillet sine aktiviteter, have tilladelse til at sælge disse enheder, der udelukkende er forsynet med det ikke-reskalerede mærke, indtil ni måneder efter den dato, der er angivet i den relevante delegerede retsakt for indledning af visningen af det reskalerede mærke, eller

- ii) hvis det ikke-reskalerede mærke og det reskalerede mærke kræver forskellige prøvninger af modellen, er leverandøren fritaget fra forpligtelsen til at levere et reskaleret mærke for enheder, der er bragt i omsætning eller taget i brug før perioden på fire måneder, hvis der ikke er bragt enheder i omsætning eller taget enheder i brug, der er af samme model eller ækvivalente modeller, efter indledningen af perioden på fire måneder. I så fald skal forhandleren have tilladelse til at sælge disse enheder, der udelukkende er forsynet med det ikke-reskalerede mærke, indtil ni måneder efter den dato, der er angivet i den relevante delegerede retsakt for indledning af visningen af det reskalerede mærke
- c) skal forhandleren udskifte de eksisterende mærker på udstillede produkter, både i forretninger og på internettet, med de reskalerede mærker inden for 14 arbejdsdage efter den dato, der er angivet i den relevante delegerede retsakt for indledning af visningen af det reskalerede mærke. Forhandleren må ikke vise de reskalerede mærker før denne dato.

Uanset litra a), b) og c) i nærværende stykke kan delegerede retsakter som omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra e), fastsætte specifikke regler for energimærker, der trykkes på emballagen.

Artikel 12

Produktdatabase

1. Kommissionen opretter og vedligeholder en produktdatabase, der består af en offentlig del, en overholdelsesdel og en onlineportal, der giver adgang til disse to dele.

Produktdatabaseen erstatter eller ændrer ikke markedsovervågningsmyndighedernes forpligtelser.

2. Produktdatabaseen skal tjene følgende formål:

- a) støtte markedsovervågningsmyndighederne i udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning og i de relevante delegerede retsakter, herunder håndhævelsen heraf
- b) give offentligheden adgang til oplysninger om produkter, der bringes i omsætning, og deres energimærker og produktdatablade
- c) forsyne Kommissionen med ajourførte oplysninger om energieffektivitet om produkter med henblik på revision af energimærker.

3. Databasens offentlige del og onlineportalen skal indeholde de oplysninger, der er anført i henholdsvis punkt 1 og 2 i bilag I, som skal gøres offentligt tilgængelige. Databasens offentlige del skal opfylde kriterierne i nærværende artikels stk. 7 og de funktionelle kriterier, der er fastsat i punkt 4 i bilag I.

4. Produktdatabaseens overholdelsesdel skal kun være tilgængelig for markedsovervågningsmyndighederne og for Kommissionen og skal indeholde de oplysninger, der er angivet i punkt 3 i bilag I, herunder de specifikke dele af den tekniske dokumentation som omhandlet i nærværende artikels stk. 5. Overholdelsesdelen skal opfylde kriterierne i nærværende artikels stk. 7 og 8 og de funktionelle kriterier, der er fastsat i punkt 4 i bilag I.

5. De obligatoriske specifikke dele af den tekniske dokumentation, som leverandøren skal indlæse i databasen, omfatter kun:

- a) en generel beskrivelse af modellen, som skal være tilstrækkelig til entydigt og let at identificere denne
- b) referencerne på de harmoniserede standarder, der er anvendt, eller andre anvendte målestandarder
- c) specifikke forholdsregler, der skal træffes, når modellen samles, installeres, vedligeholdes eller afprøves
- d) de målte tekniske parametre for modellen
- e) de beregninger, der er foretaget ud fra de målte parametre
- f) prøvningsbetingelserne, hvis disse ikke er beskrevet tilstrækkeligt i litra b).

Derudover kan leverandøren indlæse yderligere dele af den tekniske dokumentation i databasen på frivillig basis.

6. Når andre data end dem, der er specificeret i stk. 5, eller data, som ikke er tilgængelige i databasens offentlige del, bliver nødvendige for markedsovervågningsmyndighederne og/eller Kommissionen med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning, skal de kunne indhente dem fra leverandøren efter anmodning.

7. Produktdatabasen skal oprettes på grundlag af følgende kriterier:
 - a) minimering af de administrative byrder for leverandøren og andre databasebrugere
 - b) brugervenlighed og omkostningseffektivitet og
 - c) automatisk undgåelse af overflødig registrering.
8. Databasens overholdelsesdel skal oprettes på grundlag af følgende kriterier:
 - a) beskyttelse mod utilsigtet brug og beskyttelse af fortrolige oplysninger ved hjælp af strenge sikkerhedsforanstaltninger
 - b) adgangsrettigheder baseret på »need-to-know«-princippet
 - c) behandling af personoplysninger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF, alt efter hvad der er relevant.
 - d) begrænset adgang til data for at forebygge kopiering af større datasæt
 - e) sporbar adgang til data for leverandøren med hensyn til dennes tekniske dokumentation.
9. Oplysningerne i databasens overholdelsesdel skal behandles i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾. Navnlig de særlige ordninger vedrørende cybersikkerhed i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2017/46 ⁽²⁾ og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse. Fortrolighedsniveauet skal afspejle skadevirkningerne af en videregivelse af oplysningerne til uautoriserede personer.
10. Leverandøren skal have adgangs- og redigeringsrettigheder til de oplysninger, som denne har indlæst i produktdatabasen i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2. Der føres en fortegnelse over ændringer med henblik på markedsovervågning, og datoerne for enhver redigering registreres.
11. Kunder, der anvender produktdabasens offentlige del, skal nemt kunne finde den bedste udnyttede energiklasse for hver produktgruppe, således at de kan sammenligne modelkarakteristika og vælge de mest energieffektive produkter.
12. Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at specificere operationelle oplysninger vedrørende produktdatabasen. Efter høring af det konsultationsforum, der er omhandlet i artikel 14, vedtages disse gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 18, stk. 2.

Artikel 13

Harmoniserede standarder

1. Efter vedtagelsen af en delegeret retsakt i henhold til nærværende forordnings artikel 16, som fastsætter specifikke mærkningskrav, skal Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012 offentliggøre henvisninger til harmoniserede standarder, der opfylder de relevante krav til måling og beregning i den delegerede retsakt i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Når der i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen af et produkt anvendes sådanne harmoniserede standarder, formodes modellen at være i overensstemmelse med de relevante krav til måling og beregning i den delegerede retsakt.
3. Harmoniserede standarder skal så vidt muligt sigte mod at simulere reel brug og samtidig opretholde en standardiseret prøvningsmetode. Prøvningsmetoderne skal endvidere tage hensyn til de dermed forbundne omkostninger for industrien og de små og mellemstore virksomheder (SMV'er).
4. Måle- og beregningsmetoder, der er medtaget i de harmoniserede standarder, skal være pålidelige, nøjagtige og reproducerbare og være i overensstemmelse med kravene i artikel 3, stk. 4 og 5.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2017/46 af 10. januar 2017 om kommunikations- og informationssystemernes sikkerhed i Europa-Kommissionen (EUT L 6 af 11.1.2017, s. 40).

Artikel 14

Konsultationsforum

1. Kommissionen sikrer, at den ved udførelsen af sine aktiviteter i henhold til denne forordning for hver delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16 og hver gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 12, har en afbalanceret deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter og interessenter, der er berørt af den pågældende produktgruppe, såsom industrien, herunder SMV'er og håndværksvirksomheder, faglige organisationer, handlende, detailhandlere, importører, miljøorganisationer og forbrugerorganisationer. Kommissionen opretter i dette øjemed et konsultationsforum, hvor disse parter mødes. Konsultationsforummet kombineres med det konsultationsforum, der er omhandlet i artikel 18 i direktiv 2009/125/EF.

2. Hvis det er relevant, skal Kommissionen ved udarbejdelsen af delegerede retsakter afprøve udformningen og indholdet af mærkerne for specifikke produktgrupper på repræsentative grupper af EU-kunder for at sikre, at de har en klar forståelse af mærkerne.

Artikel 15

Arbejdsplan

Kommissionen opstiller efter høring af det i artikel 14 omhandlede konsultationsforum en langsigtet arbejdsplan, som gøres offentligt tilgængelig. Arbejdsplanen skal fastsætte en vejledende liste over produktgrupper, som anses for at have prioritet i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter. Arbejdsplanen skal ligeledes udstikke planerne for revision og reskalering af mærker for produktgrupper i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4 og 5, med undtagelse af reskalering af mærker, som var i kraft den 1. august 2017, og for hvilke reskalering er omhandlet i artikel 11.

Kommissionen ajourfører arbejdsplanen periodisk efter høring af konsultationsforummet. Arbejdsplanen kan kombineres med den arbejdsplan, der er omhandlet i artikel 16 i direktiv 2009/125/EF, og revideres hvert tredje år.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet hvert år om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af arbejdsplanen.

Artikel 16

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge detaljerede krav til mærker for specifikke produktgrupper.

2. De delegerede retsakter omhandlet i stk. 1 skal specificere produktgrupper, som opfylder følgende kriterier:

- a) produktgruppen skal ifølge de nyeste foreliggende tal og under hensyntagen til antallet af produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, rumme betydelige muligheder for at spare energi og eventuelt andre ressourcer
- b) inden for produktgruppen skal modeller med tilsvarende brugsegenskaber afvige væsentligt fra hinanden med hensyn til de relevante ydelsesniveauer
- c) der må ikke være væsentlige negative konsekvenser, hvad angår produktgruppens pris og livscyklusomkostninger
- d) indførelsen af energimærkningskrav for en produktgruppe må ikke have væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber under anvendelse.

3. Delegerede retsakter vedrørende specifikke produktgrupper skal navnlig specificere:

- a) definitionen af den specifikke produktgruppe, der falder ind under definitionen af »energirelateret produkt« i artikel 2, nr. 1), og som skal være omfattet af de detaljerede mærkningskrav

- b) udformningen og indholdet af mærket, herunder en skala fra A til G, som viser energiforbruget, skal så vidt muligt have en ensartet udformning for alle produktgrupper og i alle tilfælde være klart synlig og læselig. Energiklassificeringens trin A til G skal svare til betydelige energi- og omkostningsbesparelser og passende produktdifferentiering set fra kundens synspunkt. Det skal også specificeres, hvordan energiklassificeringens trin A til G og eventuelt energiforbruget får en fremtrædende placering på mærket
- c) hvor det er relevant, brugen af andre ressourcer og supplerende oplysninger om produktet, hvor mærket i så fald skal fremhæve produktets energieffektivitet. Supplerende oplysninger skal være utvetydige og må ikke have nogen negative konsekvenser for mærkets samlede forståelighed og effektivitet for kunderne. De baseres på data vedrørende fysiske produktkendetegn, som kan måles og verificeres af markedsovervågningsmyndighederne
- d) hvor det er relevant, en henvisning på mærket, der sætter kunderne i stand til at identificere produkter, der er energiintelligente, dvs. at de automatisk kan ændre og optimere deres forbrugsmønstre som reaktion på eksterne stimuli (f.eks. signaler fra eller via et centralt energistyringssystem i hjemmet, prissignaler, direkte kontrolsignaler og lokal måling), eller som er i stand til at levere andre tjenester, der øger energieffektiviteten og udbredelsen af vedvarende energi, med henblik på at forbedre de miljømæssige virkninger af energiforbruget i hele energisystemet
- e) de steder, hvor mærket skal vises, såsom fastgjort til produktenheden, hvor det ikke beskadiges, trykt på emballagen, i elektronisk format eller vist online under hensyntagen til kravene i artikel 3, stk. 1, og indvirkningen på kunderne, leverandørerne og forhandlerne
- f) hvis det er relevant, elektroniske midler til mærkning af produkter
- g) måden, hvorpå mærket og produktdatabladet skal stilles til rådighed i tilfælde af fjernsalg
- h) det påkrævede indhold og i givet fald formatet af samt andre enkeltheder vedrørende produktdatabladet og den tekniske dokumentation, herunder muligheden for at indlæse parametrene fra produktdatabladet i databasen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1
- i) de verifikationstolerancer, som medlemsstaterne skal anvende ved prøvning af overholdelsen af kravene
- j) hvordan energiklassen og de tilgængelige effektivitetsklasser på mærket inkluderes i visuelle reklamer og teknisk salgsmateriale, herunder læsbarhed og synlighed
- k) de måle- og beregningsmetoder, der er omhandlet i artikel 13, og som skal anvendes til at fastlægge oplysningerne på mærket og produktdatabladet, herunder definitionen af energieffektivitetsindekset eller en ækvivalent parameter
- l) hvorvidt der for større apparater kræves en højere grad af energieffektivitet for at blive omfattet af en given energiklasse
- m) formatet for eventuelle yderligere henvisninger på mærket, der gør det muligt for kunder via elektroniske medier at få adgang til mere detaljerede oplysninger om de produkttegenskaber, der er angivet i produktdatabladet. Formatet for disse henvisninger kan have form af adressen på et websted, en dynamisk Quick Response-kode (QR-kode), et link til onlinemærker eller et andet hensigtsmæssigt forbrugerorienteret middel
- n) hvordan energiklasser, der beskriver produktets energiforbrug under anvendelse, i givet fald bør vises på produktets interaktive skærm
- o) datoen for evaluering og eventuel efterfølgende revision af den delegerede retsakt
- p) hvor det er relevant, forskelle i energimæssig ydelse i forskellige klimazoner
- q) for så vidt angår kravet om opbevaring af oplysninger i databasens overholdelsesdel, jf. artikel 4, stk. 6, en datalagringsperiode på mindre end 15 år, når det er relevant i forhold til produktets gennemsnitlige levetid.

4. Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hver specifik produktgruppe. Når Kommissionen træffer afgørelse om tidsplanen for vedtagelsen af den delegerede retsakt for en specifik produktgruppe, må den ikke forsinke vedtagelsen af grunde, der vedrører vedtagelsen af en delegeret retsakt vedrørende en anden specifik produktgruppe, medmindre særlige omstændigheder berettiger andet.

5. Kommissionen fører en ajourført fortegnelse over alle relevante delegerede retsakter og over foranstaltningerne til udvikling af direktiv 2009/125/EF, herunder fuldstændige henvisninger til alle relevante harmoniserede standarder.

Artikel 17

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 16, tillægges Kommissionen for en periode på seks år fra den 1. august 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af seksårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 16 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. Høringen af medlemsstaternes eksperter finder sted efter konsultationen, jf. artikel 14.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 16 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 19 i direktiv 2009/125/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Henvises der til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 19

Evaluerings- og rapportering

Senest den 2. august 2025 vurderer Kommissionen gennemførelsen af denne forordning og forelægger en rapport herom for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal omfatte en vurdering af, hvor effektivt denne forordning og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakterne vedtaget i henhold hertil har givet kunderne mulighed for at vælge mere energieffektive produkter, under hensyntagen til deres indvirkning på erhvervslivet, energiforbruget, drivhusgasemissioner, markedsovervågningsaktiviteter og omkostningerne ved at oprette og vedligeholde databasen.

Artikel 20

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Direktiv 2010/30/EU ophæves med virkning fra den 1. august 2017.
2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

3. For modeller, hvoraf enheder blev bragt i omsætning eller taget i brug i henhold til direktiv 2010/30/EU inden den 1. august 2017, skal leverandøren i fem år efter, at den sidste enhed blev fremstillet, stille en elektronisk udgave af den tekniske dokumentation til rådighed for inspektion inden for ti dage efter anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne eller Kommissionen.

4. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10 i direktiv 2010/30/EU og direktiv 96/60/EF forbliver i kraft, indtil de ophæves af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 16, der omfatter den relevante produktgruppe.

Forpligtelser i henhold til denne forordning finder anvendelse på produktgrupper, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10 i direktiv 2010/30/EU og direktiv 96/60/EF.

5. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til denne forordnings artikel 16, kan klassificeringen for energieffektivitet, der er fastsat i direktiv 2010/30/EU, fortsat anvendes som undtagelse fra denne forordnings artikel 16, stk. 3, litra b), med hensyn til produktgrupper, der allerede er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10 i direktiv 2010/30/EU eller direktiv 96/60/EF, indtil den dato, hvor de delegerede retsakter om indførelse af reskalerede mærker i henhold til denne forordnings artikel 11 finder anvendelse.

Artikel 21

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på fjerdedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 2017.

Uanset stk. 2 finder artikel 4 vedrørende leverandørers forpligtelser med hensyn til produkt databasen anvendelse fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. juli 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG I

OPLYSNINGER, SOM SKAL INDLÆSES I PRODUKTDATABASEN OG FUNKTIONELLE KRITERIER, DER SKAL INDGÅ I DATABASENS OFFENTLIGE DEL

1. Oplysninger, som leverandøren skal indlæse i databasens offentlige del:
 - a) leverandørens navn eller varemærke, adresse, kontaktoplysninger og anden juridisk identifikation
 - b) modelidentifikation
 - c) mærket i elektronisk format
 - d) energieffektivitetsklasse(r) og andre parametre for mærket
 - e) produktdatabladets parametre i elektronisk format.
2. Oplysninger, som Kommissionen skal indlæse i onlineportalen:
 - a) kontaktoplysninger for medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder
 - b) en arbejdsplan i henhold til artikel 15
 - c) konsultationsforummets referater
 - d) en fortegnelse over delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, midlertidige måle- og beregningsmetoder og gældende harmoniserede standarder.
3. Oplysninger, som leverandøren skal indlæse i databasens overholdelsesdel:
 - a) modelidentifikationen for alle tilsvarende modeller, der allerede er bragt i omsætning
 - b) den tekniske dokumentation som omhandlet i artikel 12, stk. 5.

Kommissionen skal sørge for et link til informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning (ICSMS), som indeholder resultaterne af medlemsstaternes overensstemmelseskontrol og de foreløbige foranstaltninger, der er truffet.
4. Funktionelle kriterier til produktdatabasens offentlige del:
 - a) hver produktmodel skal kunne hentes som en individuel datapost
 - b) den skal generere energimærket for hver model som en enkelt, synlig og printervenlig fil, der kan downloades, og de sproglige versioner af det samlede produktdatablad på alle officielle EU-sprog
 - c) oplysningerne skal være maskinlæsbare, kunne sorteres og være søgbare og overholde åbne standarder for tredjeparters gratis anvendelse
 - d) en onlinehelpdesk eller et onlinekontaktpunkt for leverandøren skal oprettes og vedligeholdes, og der skal være klare henvisninger hertil i portalen.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2010/30/EU	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 1, stk. 3, litra a) og b)	Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 3, litra c)	—
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, nr. 22)
Artikel 2, litra c)	—
Artikel 2, litra d)	—
Artikel 2, litra e)	—
Artikel 2, litra f)	—
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, nr. 13)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, nr. 9)
Artikel 2, litra k)	—
Artikel 3	Artikel 7
Artikel 3, stk. 1, litra a)	Artikel 7, stk. 3
Artikel 3, stk. 1, litra b)	Artikel 6, litra c)
Artikel 3, stk. 1, litra c)	Artikel 7, stk. 3
Artikel 3, stk. 1, litra d)	Artikel 8, stk. 2
Artikel 3, stk. 2	Artikel 6, litra b), og artikel 9
Artikel 3, stk. 3	Artikel 8, stk. 1
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 4, litra a)	Artikel 5
Artikel 4, litra b)	—
Artikel 4, litra c)	Artikel 6, litra a)
Artikel 4, litra d)	Artikel 6, litra a)
Artikel 5	Artikel 3, stk. 1, og artikel 6
Artikel 5, litra a)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 5, litra b), nr. i), ii), iii) og iv)	Artikel 4, stk. 6, og bilag I
Artikel 5, litra c)	Artikel 4, stk. 6
Artikel 5, litra d)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 5, litra d), andet afsnit	Artikel 3, stk. 1
Artikel 5, litra e)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 5, litra f)	—
Artikel 5, litra g)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 5, litra h)	—
Artikel 6	Artikel 5, stk. 1, og artikel 6
Artikel 6, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra a)
Artikel 6, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra a)

Direktiv 2010/30/EU	Nærværende forordning
Artikel 7	Artikel 16, stk. 3, litra e) og g)
Artikel 8, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	—
Artikel 9, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 9, stk. 4	—
Artikel 10, stk. 1	Artikel 16
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2
Artikel 10, stk. 1, tredje afsnit	—
Artikel 10, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 16, stk. 3, litra c)
Artikel 10, stk. 2, litra a)	Artikel 16, stk. 2, litra a)
Artikel 10, stk. 2, litra b)	Artikel 16, stk. 2, litra b)
Artikel 10, stk. 2, litra c)	—
Artikel 10, stk. 3, litra a)	—
Artikel 10, stk. 3, litra b)	—
Artikel 10, stk. 3, litra c)	Artikel 14
Artikel 10, stk. 3, litra d)	—
Artikel 10, stk. 4, litra a)	Artikel 16, stk. 3, litra a)
Artikel 10, stk. 4, litra b)	Artikel 16, stk. 3, litra k)
Artikel 10, stk. 4, litra c)	Artikel 16, stk. 3, litra h)
Artikel 10, stk. 4, litra d)	Artikel 16, stk. 3, litra b)
Artikel 10, stk. 4, litra d), andet afsnit	—
Artikel 10, stk. 4, litra d), tredje afsnit	Artikel 16, stk. 3, litra b)
Artikel 10, stk. 4, litra d), fjerde afsnit	Artikel 11, stk. 3
Artikel 10, stk. 4, litra d), femte afsnit	Artikel 11
Artikel 10, stk. 4, litra e)	Artikel 16, stk. 3, litra e)
Artikel 10, stk. 4, litra f)	Artikel 16, stk. 3, litra h)
Artikel 10, stk. 4, litra g)	Artikel 16, stk. 3, litra j)
Artikel 10, stk. 4, litra h)	Artikel 11, stk. 3
Artikel 10, stk. 4, litra i)	Artikel 16, stk. 3, litra i)
Artikel 10, stk. 4, litra j)	Artikel 16, stk. 3, litra o)
Artikel 11, stk. 1	Artikel 17, stk. 2
Artikel 11, stk. 2	Artikel 17, stk. 5
Artikel 11, stk. 3	Artikel 17, stk. 1
Artikel 12, stk. 1	Artikel 17, stk. 3
Artikel 12, stk. 2	—
Artikel 12, stk. 3	Artikel 17, stk. 3
Artikel 13	Artikel 17, stk. 6
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 7, stk. 4
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 21
Bilag I	—
—	Bilag I
Bilag II	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/1370
af 4. juli 2017
om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 ⁽²⁾ indførtes en ensartet udformning af visa.
- (2) Den fælles udformning af visummærkatet, der har været i omløb i 20 år, betragtes som kompromitteret i lyset af alvorlige tilfælde af efterligning og forfalskning.
- (3) Der bør derfor fastsættes en ny fælles udformning med mere moderne sikkerhedselementer for at gøre visummærkatet mere sikker og forhindre forfalskning.
- (4) Efter anmodning fra Irland eller Det Forenede Kongerige bør Kommissionen indgå passende ordninger med den anmodende medlemsstat for at udveksle tekniske oplysninger med denne medlemsstat, der er relevante for denne medlemsstats udstedelse af nationale visa.
- (5) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (6) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽³⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (7) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁴⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (8) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (9) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 1.6.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.6.2017.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

- (10) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽²⁾.
- (11) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁴⁾.
- (12) Forordning (EF) nr. 1683/95 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1683/95 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 7 tilføjes følgende stykker:

»Efter anmodning fra Irland eller Det Forenede Kongerige bør Kommissionen indgå passende ordninger med den anmodende medlemsstat for at udveksle de i artikel 2 omhandlede tekniske oplysninger med henblik på den anmodende medlemsstats udstedelse af nationale visa.

Omkostninger, som Irland og Det Forenede Kongerige ikke bidrager til at afholde i overensstemmelse med artikel 5 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bæres af henholdsvis Irland og Det Forenede Kongerige, hvis de foretager en sådan anmodning.«

2) Bilaget erstattes af billedet og teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Visummærkater, der er i overensstemmelse med de specifikationer, der er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 1683/95, og som gælder indtil den dato, der er nævnt i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, kan anvendes til visa, der udstedes i en periode på seks måneder efter denne dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Medlemsstaterne anvender denne forordning senest 15 måneder efter vedtagelsen af de yderligere tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1683/95.

⁽¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. juli 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

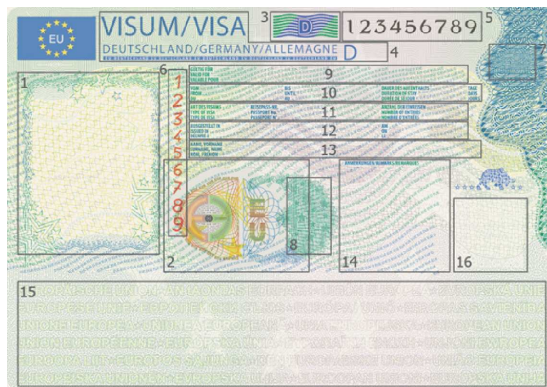
M. MAASIKAS

Formand

BILAG

Bilaget til forordning (EF) nr. 1683/95 affattes således:

»BILAG

Sikkerhedselementer

1. Et integreret farvefotografi af indehaveren, der skal fremstilles efter høje sikkerhedsstandarder.
2. På dette sted skal der være et diffraktivt optisk variabelt mærke (»Kinegram« eller lignende). Afhængig af synsvinklen kommer bogstaverne »EU« og »EUE« og guillocelinjer med kinematisk effekt til syne i forskellige størrelser og farver.
3. Denne rubrik indeholder de tre bogstaver for den udstedende medlemsstats landekode som fastsat i ICAO-dokument 9303 om maskinlæsbare rejsedokumenter eller akronymet BNL, hvis udstederen er Belgien, Luxembourg eller Nederlandene, i optisk variable farver. De fremtræder i forskellige farver afhængig af synsvinklen.
4. Her skal fremgå følgende med blokbogstaver:
 - a) ordet »VISA«. Den udstedende medlemsstat kan inkludere den tilsvarende betegnelse på et andet af Unionens institutioners officielle sprog
 - b) den udstedende medlemsstats navn på engelsk, fransk og et andet af Unionens institutioners officielle sprog
 - c) de tre bogstaver for den udstedende medlemsstats landekode som fastsat i ICAO-dokument 9303.
5. Denne rubrik indeholder det vandret placerede ni-cifrede nationale nummer på visummærkatet, som skal fortrykkes med sort. Der anvendes en særlig skrifttype.
6. Denne rubrik indeholder det lodret placerede ni-cifrede nationale nummer på visummærkatet, som skal fortrykkes med rødt. Der anvendes en særlig skrifttype, som er forskellig fra den, der benyttes i rubrik 5. »Nummeret på visummærkatet« er landekoden på tre bogstaver som fastsat i ICAO-dokument 9303 og det nationale nummer i rubrik 5 og 6.
7. Denne rubrik indeholder bogstaverne »EU« med »kipeffekt«. Disse bogstaver fremtræder mørke, når de vendes væk fra den, der ser på teksten, og lyse, når de drejes 90°.
8. Denne rubrik indeholder koden i rubrik 3 med »kipeffekt«. Denne kode fremtræder mørk, når den vendes væk fra den, der ser på teksten, og lys, når den drejes 90°.

Rubrikker, der skal udfyldes

Rubrikkernes angivelser anføres på engelsk og fransk. Den udstedende medlemsstat kan tilføje en version på et andet af Unionens institutioners officielle sprog.

9. Denne rubrik begynder med ordene »gyldigt til«. Den udstedende myndighed angiver her det eller de områder, hvor visummet er gyldigt.

10. Denne rubrik begynder med ordet »fra«, og ordet »til« fremgår længere henne på linjen. Her angiver den udstedende myndighed den periode, hvor visummet gælder. Længere henne på linjen fremgår ordene »opholdets varighed« (dvs., hvor længe ansøgeren agter at blive) og længere henne igen »dage«.
 11. Denne rubrik begynder med ordet »visumtype«. Den udstedende myndighed anfører visumkategorien. Længere henne på linjen forekommer ordene »pasnummer« og »antal indrejser«.
 12. Denne rubrik begynder med ordene »udstedt i« og anvendes til at angive, hvor den udstedende myndighed er beliggende. Længere henne på linjen forekommer ordet »den« (hvorefter den udstedende myndighed anfører udstedelsesdagen).
 13. Denne rubrik begynder med ordene »Efternavn, fornavn«.
 14. Denne rubrik begynder med ordet »bemærkninger«. Området under ordet »bemærkninger« skal benyttes af den udstedende myndighed til angivelse af eventuelle andre oplysninger.
 15. Denne rubrik indeholder de relevante maskinlæsbare oplysninger, der skal lette kontrollen ved de ydre grænser. Det maskinlæsbare felt indeholder en fortrykt tekst med synligt bundtryk med ordene »Den Europæiske Union« på alle EU-institutionernes officielle sprog. Denne tekst må ikke påvirke de tekniske specifikationer for det maskinlæsbare felt eller muligheden for at aflæse det.
 16. Denne rubrik forbeholdes den eventuelle tilføjelse af en fælles 2D-stregkode.«
-

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/1371

af 5. juli 2017

om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Beskyttelse af Unionens finansielle interesser angår ikke alene forvaltningen af budgetmidler, men omfatter også alle foranstaltninger, der skader eller truer med at skade Unionens aktiver samt medlemsstaternes aktiver, i det omfang disse foranstaltninger er relevante for Unionens politikker.
- (2) Konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union til beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995 ⁽³⁾, herunder de tilhørende protokoller af 27. september 1996 ⁽⁴⁾, 29. november 1996 ⁽⁵⁾ og 19. juni 1997 ⁽⁶⁾, (»konventionen«) fastsætter minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og sanktioner herfor i forbindelse med svig, der skader Unionens finansielle interesser. Konventionen blev udarbejdet af medlemsstaterne, og det konstateredes i konventionen, at svig, der skadede Unionens indtægter og udgifter, i mange tilfælde ikke var begrænset til et enkelt land og ofte blev begået af kriminelle organisationer. På dette grundlag blev det allerede i konventionen erkendt, at beskyttelsen af Unionens finansielle interesser krævede, at svigagtig adfærd, der skadede disse interesser, blev forfulgt strafferetligt. Sideløbende blev Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽⁷⁾ vedtaget. Denne forordning fastsætter generelle regler for ensartet kontrol og for administrative foranstaltninger og straffe i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende EU-retten, mens der samtidig henvises til regler for de enkelte sektorer inden for det pågældende område, svig som defineret i konventionen og anvendelsen af medlemsstaternes strafferet og straffesager.
- (3) Unionens politik inden for beskyttelse af Unionens finansielle interesser er allerede omfattet af harmoniseringsforanstaltninger såsom forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95. For at sikre gennemførelsen af Unionens politik på dette område er det vigtigt fortsat at tilnærme medlemsstaternes strafferet ved at komplettere den forvaltnings- og civilretlige beskyttelse af Unionens finansielle interesser mod de mest alvorlige former for svigagtig adfærd på det pågældende område og samtidig undgå uoverensstemmelser både inden for og mellem de pågældende retsområder.
- (4) Beskyttelse af Unionens finansielle interesser fordrer en fælles definition af svig, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, som bør omfatte svigagtig adfærd med hensyn til indtægter, udgifter og aktiver til skade for Den Europæiske Unions almindelige budget (»Unionens budget«), herunder finansielle transaktioner

⁽¹⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 134.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 25.4.2017 (EUT C 184 af 9.6.2017, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

⁽⁴⁾ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 151 af 20.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 221 af 19.7.1997, s. 11.

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

såsom låntagnings- og långivningsaktiviteter. Begrebet »alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem« (»moms«) som fastsat ved Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ (»det fælles merværdiafgiftssystem«) henviser til de mest alvorlige former for momssvig, navnlig karruselsvig, momssvig i forbindelse med forsvundne forhandlere og momssvig begået inden for rammerne af en kriminel organisation, som skaber alvorlige trusler mod det fælles merværdiafgiftssystem og dermed mod Unionens budget. Lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem bør betragtes som værende alvorlige, når de har tilknytning til to eller flere medlemsstaters område, er et resultat af svigagtige ordninger, ved hjælp af hvilke disse lovovertrædelser begås på en struktureret måde med det formål at udnytte det fælles merværdiafgiftssystem uretmæssigt, og hvor den samlede skade, der er forvoldt som følge af lovovertrædelserne, udgør mindst 10 000 000 EUR. Begrebet »de samlede skader« henviser til den anslåede skade, der som følge af hele den svigagtige ordning er forvoldt mod både de berørte medlemsstaters finansielle interesser og mod Unionen, idet renter eller straffe ikke medregnes. Nærværende direktiv har til formål at bidrage til bestræbelserne på at bekæmpe disse former for kriminalitet.

- (5) Når Kommissionen gennemfører Unionens budget inden for rammerne af delt eller indirekte forvaltning, kan den delegere opgaver vedrørende budgetgennemførelsen til medlemsstaterne eller overlade opgaverne til organer, kontorer eller agenturer, der er oprettet i medfør af traktaterne, eller til andre enheder eller personer. I tilfælde af sådan delt eller indirekte forvaltning bør Unionens finansielle interesser nyde samme beskyttelsesniveau, som de nyder, når de forvaltes direkte af Kommissionen.
- (6) I dette direktiv forstås ved udgifter vedrørende offentlige indkøb alle udgifter i forbindelse med offentlige kontrakter som fastlagt i artikel 101, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁾.
- (7) Unionens regler om hvidvaskning af penge finder fuld anvendelse på hvidvask, som omfatter ejendom hidrørende fra de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv. Der bør henvises til de pågældende regler for at sikre, at den sanktionsordning, der indføres med dette direktiv, finder anvendelse på alle alvorlige tilfælde af strafbare handlinger rettet mod Unionens finansielle interesser.
- (8) Korruption udgør en særlig alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser og kan i mange tilfælde også være forbundet med svigagtig adfærd. Eftersom enhver offentligt ansat har pligt til at udøve dømmekraft og skøn upartisk, bør det at give bestikkelse med det formål at påvirke en offentligt ansats dømmekraft eller skøn og det at tage imod sådan bestikkelse være omfattet af definitionen af korruption, uanset hvilke love eller forskrifter der finder anvendelse i den konkrete embedsmands land eller for den pågældende internationale organisation.
- (9) Unionens finansielle interesser kan lide skade ved visse former for adfærd fra en offentligt ansat, der har til opgave at forvalte midler eller aktiver, hvad enten vedkommende er ansvarlig herfor eller har en overordnet funktion, når en sådan form for adfærd tager sigte på at misbruge midler eller aktiver i strid med det tilsigtede formål, og Unionens finansielle interesser derved lider skade. Der er derfor behov for at indføre en præcis definition af strafbare handlinger, der omfatter en sådan adfærd.
- (10) Med hensyn til strafbare handlinger i form af passiv korruption og misbrug af midler er der behov for at indføre en definition på offentligt ansatte, som omfatter alle relevante embedsmænd, uanset om de har en officiel offentlig funktion i Unionen, i medlemsstaterne eller i tredjelande. Privatpersoner er i stigende grad involveret i forvaltningen af EU-midler. For i tilstrækkeligt omfang at beskytte EU-midlerne mod korruption og misbrug bør definitionen af »offentligt ansat« derfor omfatte personer, der ikke har en officiel offentlig funktion, men som ikke desto mindre på tilsvarende vis er betroet og udøver en offentlig funktion vedrørende EU-midler, såsom kontrahenter, der er involveret i forvaltningen af sådanne midler.
- (11) For så vidt angår de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv, skal begrebet »forsæt« anvendes på alle de elementer, der udgør disse strafbare handlinger. Hvorvidt en handling eller undladelse er forsætlig, kan udledes af objektive faktiske forhold. Strafbare handlinger, som ikke kræver forsæt, er ikke omfattet af dette direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (12) Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner i form af fængselsstraffe for strafbare handlinger, som ikke er af grov karakter, i tilfælde hvor der efter national ret gælder en formodning om forsæt.
- (13) Nogle strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser er i praksis ofte nært forbundet med de strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og lovgivningsmæssige EU-retsakter, der er vedtaget på grundlag af den nævnte bestemmelse. Dette direktiv bør derfor formuleres på en måde, der sikrer sammenhæng mellem sådanne lovgivningsmæssige retsakter og dette direktiv.
- (14) I det omfang en adfærd, der kan tilskrives juridiske personer, kan skade eller true Unionens finansielle interesser, bør juridiske personer kunne holdes ansvarlige for de strafbare handlinger defineret i dette direktiv, der begås på deres vegne.
- (15) For at sikre en ensartet beskyttelse af Unionens finansielle interesser i hele Unionen gennem foranstaltninger, der virker afskrækkende, bør medlemsstaterne fastsætte regler om visse sanktionstyper og -niveauer for de i dette direktiv definerede strafbare handlinger. Sanktionsniveauet bør ikke være mere vidtgående, end hvad der står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen.
- (16) Eftersom dette direktiv fastsætter minimumsregler, står det medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde strengere regler for strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser.
- (17) Dette direktiv berører ikke korrekt og effektiv anvendelse af disciplinære foranstaltninger eller sanktioner, som ikke er af strafferetlig karakter. Der kan ved domfældelsen af en person for en af de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, tages hensyn til andre former for sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, og som er pålagt den pågældende person for den samme adfærd. For andre sanktioner bør princippet om retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme strafbare handling (ne bis in idem-princippet) respekteres fuldt ud. Dette direktiv indebærer ikke nogen kriminalisering af handlinger, som ikke også er underlagt disciplinære sanktioner eller andre foranstaltninger i forbindelse med tilsidesættelse af tjenstlige forpligtelser, i tilfælde hvor sådanne disciplinære sanktioner eller sådanne andre foranstaltninger kan bringes i anvendelse over for den pågældende.
- (18) For så vidt angår fysiske personer bør sanktionerne i visse tilfælde fastsættes til en maksimumstraf på mindst fire års fængsel. Sådanne tilfælde bør i det mindste omfatte dem, som indebærer betydelige skader eller opnåede fordele, og der bør gælde en formodning for, at skaderne eller fordelene er betydelige, når de beløber sig til mere end 100 000 EUR. Hvor der i en medlemsstats ret ikke udtrykkeligt er fastsat en tærskelværdi for betydelig skade eller fordel som grundlag for en maksimumstraf, bør medlemsstaten sikre, at dens domstole tager højde for omfanget af skaden eller fordelene ved fastsættelsen af sanktioner for svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser. Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at fastlægge andre elementer, der indikerer en strafbar handlingens alvorlige karakter, for eksempel hvis skaden eller fordelene er potentiel, men af en meget betydelig karakter. For lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem bør tærsklen for, hvornår en skade eller fordel bør formodes at være betydelig i henhold til dette direktiv, dog være 10 000 000 EUR. Det er nødvendigt at indføre mindsteniveauer for maksimale fængselsstraffe for at sikre, at Unionens finansielle interesser har et ensartet beskyttelsesniveau i hele Unionen. Disse sanktioner tager sigte på at virke stærkt afskrækkende på potentielle lovovertrædere i hele Unionen.
- (19) Medlemsstaterne bør sikre, at det forhold, at en strafbar handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽¹⁾, betragtes som en skærpende omstændighed i overensstemmelse med de relevante regler i deres retssystemer. De bør sikre, at dommerne kan tage hensyn til den skærpende omstændighed, når de dømmer lovovertrædere, idet dommerne dog ikke er forpligtede til at tage hensyn til de skærpende omstændigheder i deres dom. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at fastsætte den skærpende omstændighed, når de strafbare handlinger som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA efter national ret betragtes som en særskilt strafbar handling, og dette kan føre til en strengere sanktion.
- (20) Navnlig i betragtning af den mobile karakter, der kendetegner gerningsmændene og udbyttet fra de ulovlige aktiviteter, der er rettet mod Unionens finansielle interesser, samt de komplicerede grænsoverskridende efterforskninger, som dette medfører, bør hver medlemsstat fastlægge sin jurisdiktion for at kunne imødegå sådanne aktiviteter. Hver medlemsstat bør derved sikre, at dens jurisdiktion også omfatter strafbare handlinger begået ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra dens område.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

- (21) I betragtning af muligheden for flere forskellige jurisdiktioner for grænseoverskridende strafbare handlinger, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde, bør medlemsstaterne sikre, at *ne bis in idem*-princippet respekteres fuldt ud ved anvendelsen af de nationale regler, der gennemfører dette direktiv.
- (22) Medlemsstaterne bør vedtage de regler om forældelsesfrister, der er nødvendige for at kunne imødegå ulovlige aktiviteter til skade for Unionens finansielle interesser. I tilfælde af strafbare handlinger, der kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel, bør forældelsesfristen være mindst fem år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået. Dette bør ikke berøre de medlemsstater, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse.
- (23) Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samt andre regler i henhold til EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, er der behov for på passende vis at sørge for samarbejde for at sikre effektive tiltag mod de i dette direktiv definerede strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, herunder udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen samt den tekniske og praktiske bistand fra Kommissionen, som de kompetente nationale myndigheder måtte have behov for til at lette koordineringen af deres efterforskninger. Sådan bistand bør ikke føre til, at Kommissionen deltager i de nationale myndigheders efterforskning af og retsforfølgning i konkrete straffesager. Revisionsretten og de revisorer, der er ansvarlige for revision af budgetterne for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, bør underrette Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og andre kompetente myndigheder om ethvert forhold, som kan betragtes som en strafbar handling i henhold til dette direktiv, og medlemsstaterne bør sikre, at de nationale revisionsorganer omfattet af artikel 59 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 gør det samme i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.
- (24) Kommissionen bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at efterkomme dette direktiv. Rapporten kan om nødvendigt ledsages af forslag, der tager den eventuelle udvikling i betragtning, navnlig hvad angår finansieringen af Unionens budget.
- (25) Konventionen bør erstattes af dette direktiv for de medlemsstater, der er bundet af det.
- (26) Med henblik på anvendelsen af artikel 3, nr. 4, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽²⁾ bør henvisningen til grov svig, som skader Unionens finansielle interesser, som defineret i konventionens artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, fortolkes som svig, som skader Unionens finansielle interesser som defineret i nærværende direktivs artikel 3 og artikel 7, stk. 3, eller, for så vidt angår lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem, som defineret i nærværende direktivs artikel 2, stk. 2.
- (27) Medlemsstaternes korrekte gennemførelse af dette direktiv indebærer, at personoplysninger behandles af de kompetente nationale myndigheder, og at sådanne oplysninger udveksles dels mellem medlemsstaterne, dels mellem de kompetente unionsorganer. Behandling af personoplysninger på nationalt plan mellem kompetente nationale myndigheder bør reguleres af gældende EU-ret. Udveksling af personoplysninger mellem medlemsstater bør ske i overensstemmelse Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾. I det omfang Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer behandler personoplysninger, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽⁴⁾ eller, hvor det er relevant, andre EU-retsakter, som regulerer disse organers, kontorers eller agenturers behandling af personoplysninger, samt de gældende regler om tavshedspligt i forbindelse med judicielle undersøgelser, finde anvendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (28) Den tilsigtede afskrækkende virkning af strafferetlige sanktioner kræver særlig forsigtighed med hensyn til de grundlæggende rettigheder. Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret»), og navnlig retten til frihed og sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger, erhvervsfriheden og retten til at arbejde, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem strafbar handling og straf samt *ne bis in idem*-princippet. Dette direktiv tilstræber at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (29) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre omgående inddrivelse af beløb og overførelse af dem til Unionens budget, uden at dette berører de relevante sektorspecifikke EU-regler om finansielle korrektioner og inddrivelse af uretmæssigt anvendte beløb.
- (30) Administrative foranstaltninger og straffe spiller en vigtig rolle i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette direktiv fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til at anvende og gennemføre administrative EU-foranstaltninger og sanktioner som omhandlet i artikel 4 og 5 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.
- (31) Dette direktiv bør forpligte medlemsstaterne til i deres nationale ret at fastsætte strafferetlige sanktioner for de former for svig og svigagtige strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som dette direktiv finder anvendelse på. Dette direktiv bør ikke skabe forpligtelser med hensyn til anvendelsen af sådanne sanktioner eller andre tilgængelige retshåndhævelsesordninger i konkrete sager. Medlemsstaterne kan i princippet fortsat anvende administrative foranstaltninger og sanktioner sideløbende inden for det område, som dette direktiv dækker. Ved anvendelsen af de nationale regler, der gennemfører dette direktiv, bør medlemsstaterne dog sikre, at pålæggelse af strafferetlige sanktioner for strafbare handlinger i overensstemmelse med dette direktiv og af administrative foranstaltninger og sanktioner ikke medfører en overtrædelse af chartret.
- (32) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes kompetencer til at strukturere og organisere deres skattemyndigheder, som de finder hensigtsmæssigt, med henblik på at sikre korrekt fastsættelse, beregning og opkrævning af merværdiafgift samt effektiv anvendelse af momsreglerne.
- (33) Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne om ophævelse af immuniteterne i TEUF, protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol og protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet til TEUF og til traktaten om Den Europæiske Union, og gennemførelsesbestemmelserne hertil samt tilsvarende bestemmelser i national ret. Ved gennemførelsen af dette direktiv i national ret og ved anvendelsen af den nationale ret, der gennemfører dette direktiv, tages fuldt hensyn til disse privilegier og immuniteter, herunder respekt for medlemmernes frie mandat.
- (34) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes generelle strafferetlige regler og principper om idømmelse og fuldbyrdelse af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.
- (35) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningen af den krævede indsats bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (36) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(39) Den Europæiske Revisionsret er blevet hørt og har afgivet en udtalelse ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og sanktioner herfor med henblik på at bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, for at styrke beskyttelsen mod strafbare handlinger, der skader disse finansielle interesser, i overensstemmelse med gældende EU-ret på dette område.

Artikel 2

Definitioner og anvendelsesområde

1. Med henblik på dette direktiv gælder følgende definitioner:
 - a) »Unionens finansielle interesser«: alle indtægter, udgifter og aktiver, som er opført på, opnået gennem eller tilfalder:
 - i) Unionens budget
 - ii) budgetterne for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet i henhold til traktaterne eller budgetter, som direkte eller indirekte forvaltes eller overvåges af dem
 - b) »juridisk person«: en enhed, der i henhold til gældende ret har juridisk personlighed, med undtagelse af stater eller offentlige organer, når de udøver statsmyndighed, samt af offentlige internationale organisationer.
2. For så vidt angår egne indtægter hidrørende fra moms finder dette direktiv kun anvendelse i tilfælde af alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem. Med henblik på dette direktiv anses lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem for alvorlige, når de i artikel 3, stk. 2, litra d), definerede forsætlige handlinger eller undladelser har tilknytning til to eller flere EU-medlemsstaters område, og den samlede skade udgør mindst 10 000 000 EUR.
3. Medlemsstaternes skattemyndigheders struktur og funktion berøres ikke af dette direktiv.

AFSNIT II

STRAF BARE HANDLINGER VEDRØRENDE SVIG TIL SKADE FOR UNIONENS FINANSIELLE INTERESSER

Artikel 3

Svig til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at svig til skade for Unionens finansielle interesser udgør en strafbar handling, når det begås forsætligt.
2. Med henblik på dette direktiv anses følgende som svig til skade for Unionens finansielle interesser:
 - a) for så vidt angår udgifter, der ikke vedrører offentlige indkøb, enhver handling eller undladelse vedrørende:
 - i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører misbrug eller uretmæssig tilbageholdelse af midler eller aktiver fra Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgerkning eller
 - iii) misbrug af sådanne midler eller aktiver til andre formål end de, hvortil de oprindeligt blev bevilget

⁽¹⁾ EUT C 383 af 12.12.2012, s. 1.

- b) for så vidt angår udgifter vedrørende offentlige indkøb, i det mindste når de begås med henblik på at sikre gerningsmanden eller en anden en ulovlig gevinst ved at skade Unionens finansielle interesser, enhver handling eller undladelse vedrørende:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører misbrug eller uretmæssig tilbageholdelse af midler eller aktiver fra Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgevirkning eller
 - iii) misbrug af sådanne midler eller aktiver til andre formål end de, hvortil de oprindeligt blev bevilget, til skade for Unionens finansielle interesser
- c) for så vidt angår andre indtægter end egne indtægter hidrørende fra moms, jf. litra d), enhver handling eller undladelse vedrørende:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører en uretmæssig formindskelse af ressourcerne i Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgevirkning eller
 - iii) misbrug af en lovligt opnået fordel med samme følgevirkning
- d) for så vidt angår egne indtægter hidrørende fra moms enhver handling eller undladelse, der begås som led i grænseoverskridende svigagtige ordninger, vedrørende:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige momsrelaterede erklæringer eller dokumenter, som medfører en formindskelse af ressourcerne i Unionens budget
 - ii) manglende indberetning af momsrelaterede oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgevirkning
 - iii) fremlæggelse af korrekte momsrelaterede erklæringer med henblik på svigagtigt at dække over manglende betaling eller over stiftelse af uretmæssige krav på tilbagebetaling af moms.

Artikel 4

Andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at hvidvask af penge, jf. artikel 1, stk. 3, i direktiv (EU) 2015/849, som omfatter ejendom hidrørende fra lovovertrædelserne omfattet af nærværende direktiv, udgør en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at passiv og aktiv korruption udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt.
 - a) I dette direktiv forstås ved »passiv korruption«, at en offentligt ansat direkte eller gennem en mellemmand fordrer eller modtager en fordel af en hvilken som helst art for sig selv eller en tredjepart eller accepterer et løfte om en sådan fordel mod at handle eller undlade at handle i overensstemmelse med sine pligter eller under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller må forventes at skade Unionens finansielle interesser.
 - b) I dette direktiv forstås ved »aktiv korruption«, at en person direkte eller gennem en mellemmand lover, tilbyder eller yder en offentligt ansat en hvilken som helst fordel for den ansatte selv eller en tredjemand, mod at den pågældende handler eller undlader at handle i overensstemmelse med sine pligter eller under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller må forventes at skade Unionens finansielle interesser.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at misbrug af midler udgør en strafbar handling, når det begås forsætligt.

I dette direktiv forstås ved »misbrug af midler« det forhold, at en offentligt ansat, der direkte eller indirekte har til opgave at forvalte midler eller aktiver, forpligter eller udbetaler midler eller tilegner sig eller anvender aktiver på en hvilken som helst måde i strid med deres tilsigtede formål, som skader Unionens finansielle interesser.

4. I dette direktiv forstås ved »offentligt ansat«:
- a) en EU-tjenestemand eller en national embedsmand, herunder enhver national embedsmand fra en anden medlemsstat og enhver national embedsmand fra et tredjeland.
- i) Ved »EU-tjenestemand« forstås en person, som:
- er tjenestemand eller ansat ved kontrakt i Unionen i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ (»tjenestemandsvedtægten«), eller
 - af en medlemsstat eller en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for Unionen, og som dér udøver funktioner svarende til de funktioner, der udøves af EU-tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen.
- Med forbehold af bestemmelserne om privilegier og immuniteter i protokol nr. 3 og nr. 7 sidestilles medlemmer af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne, samt personalet i disse organer med EU-tjenestemænd, for så vidt tjenestemandsvedtægten ikke finder anvendelse på dem.
- ii) Ved »national embedsmand« forstås en embedsmand eller en anden offentligt ansat som defineret i national ret i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor personen udøver sine funktioner.
- I tilfælde af retsforfølgning indledt af en medlemsstat, der involverer en national embedsmand i en anden medlemsstat eller en national embedsmand fra et tredjeland, er førstnævnte medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen af »national embedsmand«, i det omfang definitionen er forenelig med dens nationale ret.
- Udtrykket »national embedsmand« omfatter enhver person, der bestrider et udøvende, administrativt eller judicielt hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Enhver person, der bestrider et lovgivende hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan, sidestilles med en national embedsmand
- b) enhver anden person, der er betroet og udøver en offentlig funktion, der omfatter forvaltning af eller afgørelser om Unionens finansielle interesser i medlemsstaterne eller tredjelande.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM SVIG OG ANDRE STRAFBARE HANDLINGER TIL SKADE FOR UNIONENS FINANSIELLE INTERESSER

Artikel 5

Anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse af og medvirken og tilskyndelse til at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan straffes som strafbare handlinger.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, stk. 3, kan straffes som en strafbar handling.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for enhver af de strafbare handlinger omhandlet i artikel 3, 4 og 5, som til deres fordel begås af en person, der handler enten på egen hånd eller som en del af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person på grundlag af:
 - a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) en beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
 - c) en beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i denne artikels stk. 1 omhandlede persons side har gjort det muligt for en person under den juridiske persons myndighed at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, til fordel for den juridiske person.

3. Juridiske persons ansvar efter nærværende artikels stk. 1 og 2 udelukker ikke muligheden for strafforfølgning af fysiske personer, der har begået de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, eller som har et strafferetligt ansvar efter artikel 5.

Artikel 7

Sanktioner for så vidt angår fysiske personer

1. For så vidt angår fysiske personer sikrer medlemsstaterne, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan straffes med en maksimumstraf af fængsel.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel, når de indebærer betydelige skader eller fordele.

Skaderne eller fordelene, som følger af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), og i artikel 4, formodes at være betydelige, når de beløber sig til mere end 100 000 EUR.

Skaderne og fordelene, som følger af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), og omfattet af artikel 2, stk. 2, formodes altid at være betydelige.

Medlemsstaterne kan også fastsætte en maksimumstraf på mindst fire års fængsel under andre alvorlige omstændigheder defineret i deres nationale ret.

4. Hvor en strafbar handling omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) eller c), eller i artikel 4 beløber sig til skader for mindre end 10 000 EUR, eller de opnåede fordele ikke overstiger 10 000 EUR, kan en medlemsstat foreskrive anvendelse af andre sanktioner end strafferetlige sanktioner.

5. Stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders ret til at træffe disciplinære foranstaltninger over for offentligt ansatte.

Artikel 8

Skærpene omstændighed

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det forhold, at en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 eller 5, er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA, betragtes som en skærpene omstændighed.

Artikel 9

Sanktioner for så vidt angår juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer, som drages til ansvar efter artikel 6, pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende, hvilket skal omfatte strafferetlige eller administrative bøder og kan omfatte andre sanktioner, såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller varig udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer
- c) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed

- d) anbringelse under retsligt tilsyn
- e) likvidation efter retskendelse
- f) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Artikel 10

Indefrysning og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at redskaber benyttet til og udbytte af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan indefrys og konfiskeres. Foranstaltninger fra medlemsstater, der er bundet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾, skal være i overensstemmelse med nævnte direktiv.

Artikel 11

Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå sin jurisdiktion med hensyn til de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, når:
 - a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens territorium, eller
 - b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå sin jurisdiktion med hensyn til de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, når gerningsmanden på tidspunktet for den strafbare handling er omfattet af tjenestemandsvedtægten. Hver medlemsstat kan undlade at anvende jurisdiktionsreglerne i dette stykke eller anvende dem kun i særlige tilfælde eller kun, når bestemte betingelser er opfyldt, og skal underrette Kommissionen herom.
3. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktion til også at omfatte strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3, 4 eller 5, der er begået uden for medlemsstatens område, i følgende situationer:
 - a) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted på medlemsstatens område
 - b) den strafbare handling er begået til fordel for en juridisk person, som har hjemsted på medlemsstatens område, eller
 - c) gerningsmanden er en af medlemsstatens embedsmænd, der handler som led i sine tjenesteplichter.
4. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udøvelsen af deres jurisdiktion ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra ofret på det sted, hvor den strafbare handling blev begået, eller en anmeldelse fra den stat, på hvis område den strafbare handling blev begået.

Artikel 12

Forældelsesfrister for strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist, der sikrer, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i tilstrækkelig lang tid efter, at disse handlinger blev begået, således at disse strafbare handlinger kan håndteres effektivt.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, som kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel, kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i mindst fem år efter, at disse strafbare handlinger blev begået.
3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end fem år, men ikke kortere end tre år, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse af
 - a) en straf på mere end et års fængsel eller alternativt
 - b) en fængselsstraf i tilfælde af en strafbar handling, der kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel,

som ved endelig domfældelse for en af de i artikel 3, 4 eller 5 omhandlede strafbare handlinger er pålagt for mindst fem år fra datoen for den endelige domfældelse. Denne varighed kan omfatte forlængelser af forældelsesfristen som følge af afbrydelse eller suspension.

Artikel 13

Inddrivelse

Dette direktiv er ikke til hinder for inddrivelse af følgende:

- 1) på EU-plan beløb, der er blevet uretmæssigt udbetalt i forbindelse med en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 4 og 5
- 2) på nationalt plan ikkebetalt moms i forbindelse med en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), og artikel 4 og 5.

Artikel 14

Forholdet til andre gældende EU-retsakter

Dette direktiv berøres ikke af anvendelsen af administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder efter EU-retten, navnlig artikel 4 og 5 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, eller efter national ret vedtaget i overensstemmelse med en specifik forpligtelse efter EU-retten. Medlemsstaterne sikrer, at den korrekte og effektive anvendelse af administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder, der ikke kan sidestilles med strafferetlig forfølgning, og som er fastsat i EU-retten eller nationale gennemførelsesbestemmelser hertil, ikke i urimelig grad påvirkes af retsforfølgning indledt på grundlag af nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen (OLAF) og andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer

1. Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samarbejder medlemsstaterne, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser om at bekæmpe de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger. Med henblik herpå yder Kommissionen og, hvor det er relevant, Eurojust enhver teknisk og praktisk bistand, som de kompetente nationale myndigheder har behov for for at lette koordineringen af deres efterforskninger.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan inden for rammerne af deres beføjelser udveksle oplysninger med Kommissionen med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder og sikre en effektiv indsats mod de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger. Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder tager i hvert enkelt tilfælde hensyn til fortrolighedskravene og reglerne om databeskyttelse. Med forbehold af national ret om adgang til oplysninger kan en medlemsstat i den forbindelse, når den videregiver oplysninger til Kommissionen, fastsætte bestemte betingelser for, hvordan oplysningerne må anvendes af enten Kommissionen eller en anden medlemsstat, til hvilken oplysningerne videregives.

3. Revisionsretten og de revisorer, der er ansvarlige for revision af budgetterne for de EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, der er oprettet i medfør af traktaterne, og for revision af budgetter, der forvaltes og revideres af institutionerne, underretter OLAF og andre kompetente myndigheder om ethvert forhold, som de måtte få kendskab til i forbindelse med udøvelsen af deres opgaver, og som kan udgøre en strafbar handling omhandlet i artikel 3, 4 eller 5. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale revisionsinstitutioner gør det samme.

Artikel 16

Erstatning af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995 med de tilhørende protokoller af 27. september 1996, 29. november 1996 og 19. juni 1997 erstattes af dette direktiv for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet heraf, med virkning fra den 6. juli 2019.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til konventionen som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 6. juli 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. De anvender disse foranstaltninger fra den 6. juli 2019.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde en tilkendegivelse om, at henvisninger i eksisterende love og administrative bestemmelser til den konvention, der erstattes af dette direktiv, for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder som henvisninger til dette direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den pågældende oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 18

Rapportering og vurdering

1. Kommissionen forelægger senest den 6. juli 2021 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv.

2. Uden at dette berører de rapporteringsforpligtelser, der er fastlagt i andre EU-retsakter, indberetter medlemsstaterne årligt følgende statistikker vedrørende de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger til Kommissionen, såfremt oplysningerne er tilgængelige på centralt niveau i den berørte medlemsstat:

a) antal indledte straffesager, afviste sager, sager, der er afsluttet med frifindelse, sager, der er afsluttet med domfældelse, og verserende sager

b) de beløb, der er blevet inddrevet efter straffesagerne, og den anslåede skade.

3. Kommissionen forelægger senest den 6. juli 2024 og under hensyntagen til dens rapport efter stk. 1 og de statistikker, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til stk. 2, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af indvirkningen af den nationale lovgivning, der gennemfører dette direktiv, på forebyggelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser.

4. Kommissionen forelægger senest den 6. juli 2022 og på grundlag af de statistikker, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til stk. 2, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvor det i lyset af det generelle mål om at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser vurderes, om

a) tærsklen i artikel 2, stk. 2, er hensigtsmæssig

b) bestemmelserne vedrørende forældelsesfrister omhandlet i artikel 12 er tilstrækkeligt effektive

c) dette direktiv effektivt imødegår tilfælde af svig i forbindelse med offentlige udbud.

5. De i stk. 3 og 4 omhandlede rapporter ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag, der kan indeholde en specifik bestemmelse om svig i forbindelse med offentlige udbud.

*Artikel 19***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 20***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. juli 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1128 af 14. juni 2017 om grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked**

(Den Europæiske Unions Tidende L 168 af 30. juni 2017)

Side 11, artikel 9, stk. 2:

I stedet for: »Senest den 21. maj 2018 ...«

læses: »Senest den 2. juni 2018 ...«

Side 11, artikel 10:

I stedet for: »Senest den 21. marts 2021 ...«

læses: »Senest den 2. april 2021 ...«

Side 11, artikel 11, stk. 2:

I stedet for: »Den finder anvendelse fra den 20. marts 2018.«

læses: »Den finder anvendelse fra den 1. april 2018.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA